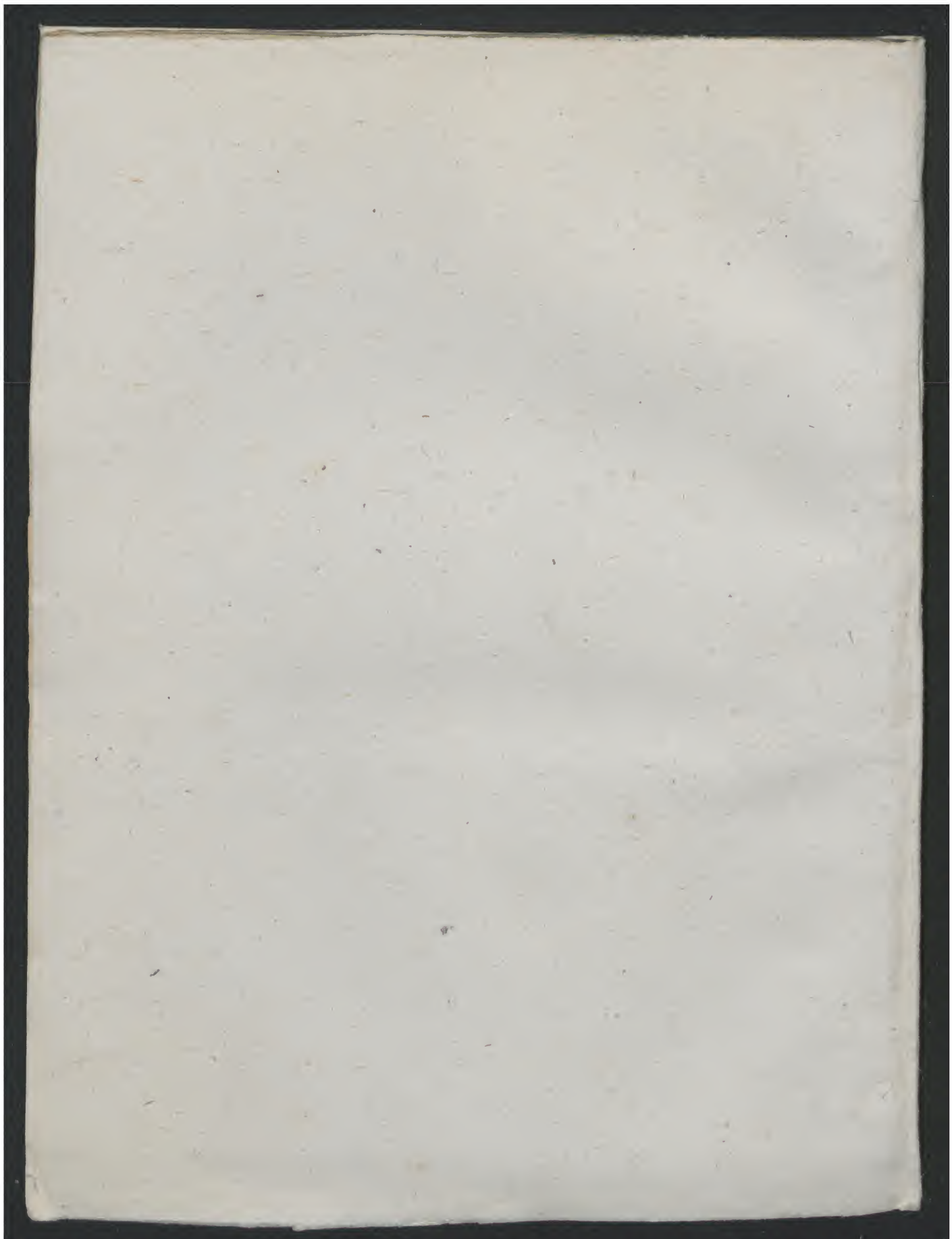

PAMFLET

1240

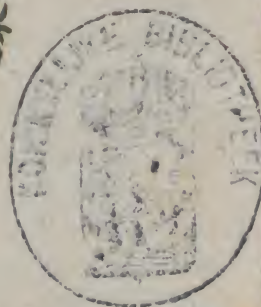
BEKENTENISSE

Des waren Gheloofs/

ende verloocheninghe des Pausdoms/
ghedaen openbaerlick tot Berghen op Zoom/
den xij^m October int Jaer 1603. door Ioannes de Herfin,
van Doornick/eertijds Priester ende Prediker vander
Augustinen Ordre/ binnen de Stadt van Engien/ ende
daer na Capellaen op het Casteel van Wouwe/ ende
van Heerle.

Jeremie 51. 6.

g Vliedet wt Babel, op dat een yeghelick syn Siele verlosse, dat ghy
niet onder en gaet in hare misdaedt: want het is den tijdt der
wrake des Heeren, die een Vergelder is, ende wilse betalen.

IN s'GRAVEN-HAGHE,
By Hillebrandt Jacobsz/woonende aende Marct.
ANNO XVIC. IIII. *f 125 13*

124p

De martijt vns ewighe gader/ dat is/ den Cupvel: op dat wy ver-
loft

TEKENTENISSE

Der letzten Ophidol

Ende der Beschreibung der Pflanze
Geben die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze

Vielleicht wird es bei der Beschreibung der Pflanze
mit der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze

Die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze
die in der Beschreibung der Pflanze
und die Beschreibung der Pflanze

E
v
f
b
E
z
d
d
v
k
h
d
v
v
n
i
i
f

Eerfsten, Edelen, Manhaftighen Heeren, myn Heere
 Paulus Bax Gouverneur, Eerfame, vvijsse, zeer voor-
 sienighe Heeren, myn Heere Elias le Lion Drossaert
 ende Schoutheth, G. Meurmans ende Jacob Jacobsz
 Borgher-meesters: Schepenen ende Rentmeesters,
 Eervveerdighe, gheleerde, Godtsalighe Dienaers ende
 Ouderlingen der Ghemeynte Iesu Christi tot Bergen
 op Zoom, ghenade ende vrede van Godt den Vader
 door Iesum Christum.

Nder alle ghebreken naest hooveerdije, ledicheydt
 ende oproerichcydt (vvelcke men behoort als een
 ghemeen verderf te schouwen) en isser gheen zoo
 schrickelick inde ooghen Godes, noch zo hatelick
 by alle menschen, als de ondancckaerheyt. Welck
 oock eenen Heydenschen Schrijver heeft beweeght Plautus.
 tezegghen; *De mensche die de weldaet vergeet, die*
hem aen ghedaen is, is den boosten diemen vindt. Het

vvelcke ick overlegghende myn E. Heeren, ende my dese grove faute
 voor ooghen stellende, hebbe ghevreesst, dat ick oock zoude moghen
 schijnen eenichsins met de selve besmet te zijn, indien ick niet open-
 baerlick myne danckbaerheyt aen V.E. en verklaerde. Wat my aengaet,
 E. Heeren, ick en zoude niet ghenoech kunnen te kennen gheven, hoe
 zeer ick my aen V.E. kenne verbonden te vvesen. Want van dien tijdt af
 dat ick wt den afgrondt myner verderffenisse gheresen ben, ende my tot
 den rechten vvech ghekeert hebbe, zoo en ben ick niet alleen met alle
 vriendelickheyt in uwe E. Stadt ontfanghen gheweest, maer oock rijc-
 kelick van alles (zoo langhe als ick daer vvas) versien. Daer en boven
 hebbe ick oock door V.E. recommandatien veel goets ontfanghen van
 den doorluchtighen vvijsdt beroemden Prince Maurits van Nassau, die
 van Godt almachtich in dese Landen schijnt tot eenen tweeden Gedeon
 verkosen te vvesen: de vvelcke my niet alleen jonstich en is gheweest,
 maer oock door synen eerweerdighen Raedt my noch teghenwoordich
 inde Vniuersiteyt van Leyden inde studien is onderhoudende. Ende dit
 is de oorsake gheweest E. Heeren, die my beweecht heeft om V.E. te pre-
 senteren, niet tghene dat V.E. van vveghen de groote vveldaden my be-
 wesen

A ij

wesen

De maet der ewige gabe, dat is, om wipuel: op dat wy ver-
 lost

4
wesen vol verdient heeft, maer al tghene dat ick tegenwoordich bieden
konde, namentlick dese vvederroepinge, vvaer mede ick in V.E. Kercke
het Pausdom opentlick af-ghesworen hebbe, wt het vvelcke my Godt
door syne genade getrocken heeft, tot verklaringe van het voornemen
dat hy my ghegeven heeft, om inde warachtighe Religie te willen leven
ende sterven: het vvelcke Giften van vveghen uwe E. voor-ghemelde
jonste, ende den dienst die ick uwer E. schuldich ben, ick niemant beter
dan uwe E. toe-eyghenen konde. Derhalven zoo bidde ick, dat uwe E.
niet zo zeer dese Gifte, als het herré des Geuersaensende, deselve believe
in dancke te nemen. Voort, tot een besluyt, zo bevele ick my in uwer E.
goede jonste, Godt biddende, dat het hem believe in my te voleynden
tghene hy begonnen heeft, ooc alle andere die noch in Afgoderije ende
menschelicke superstitie steken, tot hem te roepen, op dat sy eenmael
nalatende de groote dolinge van Babylon, sich tot Sion, dat is, de Kercke
Gods voeghen: Ende dat het hem believe uwe E. vermeerderinghe ende
gheluck in alles te verleenen, ende in ghelucksalighe ghesondtheyt
vonderhouden: A M E N.

Vwe E. onderdanighen Dienaer,

Johannes de Hersin.

AENDEN BEKEERDEN.

GHelijck de hellé Sonn' met hare gulde stralen
De duysternis verwint, en t' Aerdtryck heel verlicht.
Noch gheen zoo doncker Wolck, die haer schoon aenghesicht
En wonderbaren glants kan eenichsins bepalen:
Zoo oock des Heeren Woordt; dat immers niet kan falen,
Verdryft den groven Nacht van't menschelick ghedicht,
En dese doncker Wolck der dwalinghen zeer licht,
Wanneer Godt synen Gheest laet op onse herten dalen.
Gheluckich moet ghy zijn, die dese jonst gheschiedt,
Dat v dit Hemelsch licht van boven werdt ghegeven.
Dat ghy verlost v Siel' wt Babylons verdriet,
En mencht voortaeu gherust in't Huys des Heeren leven.
Laet d'ander op haer goetd beroemen nacht end' dach:
Dit is het grootste goetd dat ons gheschieden mach.

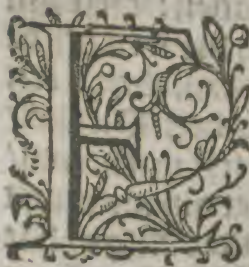
Jasper Wittens.

Psalm. 51. 17.

Heere doet myne lippen op / dat mynen mondt
uwen roem verkondighe.

En Mensche die op eenen grootten wech is/
beneffens den welken vele by-weghen zijn/
isser zeer qualick aen/indien hy gheenem Leydts-
man en heese die hem brenge op de ghewenschte
plaetse: hy is in't perijckel van in te slaen eenen
padt die hem zoude doen dolen/ ende den rechten
wech verliesen: eben gelijk den jongen Tobias Tob. 5.2
niet wetende den wech van Rages een Stadt in Meden/ daer
hem syn Vader woude henen zenden/was in zeer groot verdriet/
zegghende / Vader ick en weet den wech daer henen niet: alsoo
dat hy hem niet en zoude ghevonden hebben/ en hadde hem niet
ontmoet den Enghel Raphael/ toe-gherust zijnde tot de reyse.
Alsoo gaet het oock toe niet den Mensche in dese Wereldt/ inde
welcke verscheden soorten ende manieren zijn van leven: Tis
hem onmoghelick den rechten wech te kieser/ indien hy niet en
heeft een Hemelsch Licht dat hem gheleide/ ende toone den
rechten wech der salicheyt/die daer leydt tot de plaetse van ruste
ende van heerlicheyt. Hierom ist dat den Koninckelicken Propheet:
Dabid wenshende om desen te binden/alsoo wroep: O Godt/ Psal. 145.
doet my kont den wech daer ick op gaen zal: want my verlanget 8.
waer b. Ende op een ander plaetse: Heere/ wijs my b weghe/ Psal. 25. 4.
ende leert my uwe paden. Leydt my in uwer waerheyt/ ende
leert my: want ghy zijt de Godt die my helpt. Daghelicks ver-
wacht ick uwer. Want ick ben als een verdwaelt ende verlaten Psal. 119.
Schaep: zoekt uwen knecht: want ick en bergeet uwer ghe- 176.
boden niet. Ist niet een groot verdriet ende ellende/ te wenschen
na eenich goet/ ende niet te weten. de middelen om daer toe
te konnen gheraken? Te wenschen na de ghelucksalicheyt ende
heerlicheyt des Paradijs/ ende niet te konnen bedencken wat
wech dat men in-gaet/ om daer henen te konnen? Tis dien wech
daer van onsen Salichmaecker in het Euangelie spreckt/ de
A. iij. poorte

De maet des wils gawe/ dat is/ den Wipvel: op dat wy ver-
loft

Matth. 7. 14. poorte is enghe / ende den wech is smal / die tot den leven leydt /
 ende luttel zijnder die hem vinden. Om de rechte waerheydt te
 zeggen: Indien yemant achter hem hadde eenen verhongerden
 Leeuw / die hem vervolchde om te verdrinken ende op te sloeken;
 ende dat hy willende ontkomen wt syne klauwen / sage voor hem
 een groot brandende ende al-verteerende Wyer / om het welcke
 te ontvliden / hy ter zijden afwikkende / saghe een groote / snelle /
 ende ouer-loopende Riviere / de welcke alles wech-name ende
 verdroncke: Dien (zegghe ick) zoude groote oorsake hebben te
 briesen / ende Godt om hulpe ende bystandt te bidden: Dese dyn
 zyn't (Broeders) die ons de poorte ende den wech der salicheydt
 enghe maken / also dat hem wepnighe kunnen vinden. Den Leeu
 die ons verbolght ende zoekt te verdrinken / is den Dupuel /
 1. Pet. 5. 8. ghelijckerwijs Petrus betuyghet / als hy zept: Weest nuchteren /
 waecht / want utwe weder-partije den Dupuel gaet om als eenen
 brieschenden Leeuwe / zoekende wien hy verdrinde: Alsoo / dat
 hy eenen Vyandt is Jesu Christi / en aller syner Dienstknechten
 de Christenen / scheppende alleen syn ghenuechte in hun te quel-
 Gen. 3. 15. len. Ten welcken aensien datter geseyt wort int Boeck Moyses /
 dat Godt de Heere wil vyandschap zetten tusschen het Zaedt
 des Wyfs ende des Serpents / ende dat het selue hem zoude den
 kop vertreden / dat daerenteghen het Serpent hem ende syne
 Dienaers zoude inde versenen steken: Dat is te zegghe / dat hy
 haer zoude een gheduerighe oorloghe aen doen / ende door alle
 listen ende lagen na haer ongheluck / verderf / ende doot trachten.
 Ende dit is de oorsake waerom de Heere Christus int Euangelie
 3. A. 9. 14 Joannis zejdt / dat den Dupuel eenen Menschen-moorder /
 eenen Leughenaer / ende Vader der leughenen is / al banden be-
 ginne af. En 1. Joan. 3. 8. dat de Dupuel sondicht bandē beginne /
 ende en zoekt anders niet als de Gheloouighen te verdrucken
 ende te plaghen / ghelijckerwijs wy kunnen afnemen niet alleen
 wt de Historie van Job / maer oock wt Matth. 12. 44. alwaer van
 desen hoosen Gheest gheseydt wort / dat hy gheen ruste en heeft /
 tot dat hy wederom gekeert is in het Wyer daer hy wt-ghegaen
 is. Ja dat meer is / de heylige Schrifture stelt ons voor ontalliche
 veel exempelen van Menschen / die op verscheyden wijsen banden
 Dupuel zijn gheplacghet gheweest. Ja sien wy niet / dat van alle
 ellenden ende rampsalicheden die ons ouerkomen in dese Werelt /
 het zij dan dat deselue betreffen onse Sielen / onse Lichamen / onse
 Goederen / dat daer van alleen Strichter ende Meester is den
 Dupuel?

Dupbel? Siet hoe dat hy de schildt wacht houte ghelijck eenen
Stract-schender op den rechten padt der salicheydt / om ons te
beletten den in-gang / ende alsoo den seluen enghe ende swaer te
maken. Het tweede beletsel / is het groote Oper dat ontfsteken
is / het welcke alles verbrande ende veruindt. Het is het Vleesch
ende onse sinnelickheyt / een Oper dat (ghelijck den Wijse-man
zeydt) onmoghelick is inden boesem te behouden / zonder spne Prov. 6.
27.
uilederen te verbranden. Dit is oock de oorsake waerom dat de
ghene die na het Vleesch ende hare eyghene sinnelickheden
wandelen / ghemeenlicken zeer wepnich wercks maken van
Gods Woordt: Want het Vleesche begheert teghen den Gheest / Galat. 5.
17.
ende den Gheest teghen het Vleesche. O! hoe wepnighe zijnder
die na dese stemme des H. Apostels Pauli lusteren / En besorght
het Vleesch niet tot lusten. Zoo veel bindmer die haer meer be-
gheben tot het Vleesch ende eyghen sinnelickheyt / als tot het
Woordt ende de vermaninghe Gods: De welcke het Geestelicke
profijs verstooten / om de wellusticheyt des Vleesches / het welcke
doch anders niet te weghe en brenghet als verderffnisse: Het wort
van ons onthaelte / ende daer na ghelijck een berwermit Serpent
bijtet ons inden boesem: want hoemen het meer vleyt ende ont-
haelt / hoe het hem meer op-steekt teghen den Gheest. Het is
ghelijck Dalila / de welcke Sampson bedrooch / ende verraedde Jud. 16. 19.
aen syne Vyanden / na dien hy hem in haren schoodt ghelendt
hadde. Alsoo oock by Luc. 14. 20. de ghene die na het Vleesche
leefden / hebben ghewepghert aen te nemen het Gheloof / ende ee-
komen op de Maeltijt die haer bereydt was / zeggende ick hebbe Luc. 14. 20.
een Wijs ghetrouwt / daerom en kan ick niet komen. Siet / dit is
den tweeden Vyant / die ons den werch der salicheyt enge maect.
Het derde / is die groote ende diepe Riviere / de Weereldt vol (ja
ouer-loopende) van allerley ghebreken ende sonden. Een Riviere
die byna ghelijck is die van de welcke den koninglickien Pro-
phete David spreekt: Godt / helpt my / want het Water gaet my Psalm. 69.
1. 2.
tot aende Siele: Ick versincke in diepen sijn / daer gheen
grondt is: Ick ben in diepe Wateren / ende den Bloedt wil my
versuppen. Want daer en is gheen basticheyt in dese Wereldt /
Werelt / de welcke ghelijck 1. Ioan. 5. 19. ghesende wort / gheheel
in het boose gheleghen is / wesende eenen gheduerighen Vyant
van alle ware ende oprechte Dienaers des Heeren / de welcke sy
niet konnende verdraghen / haetse / verblorckte / bantse / ver-
volghetse / ende veroordeeltse tot de doot: Ghelijckelwijs alle
exempels:

De matige vryghoort ghaue / dat is / den Dupbel: op dat wy ver-
loft

exempelen van het beginsel der Werelbt af tot mi toe ghenoech-
 saem ghetuyghen/als wt de H. Schryfture blijckelick is. Alsoo
 zeyde onsen Salichmaker oock Joann. 16. 20. Ghy zult weenen
 ende huplen/ ende de Werelbt zal haer verblijden/ ende ghy zult
 broeulich wesen. Want dooꝛ de onreynne Werelt/ dat is te zeggen/
 dooꝛ de Wereltsche Menschen voert den Sachan synen wille
 ende tyranniē wt. Want Paulus zeydt/ dat hy de Werelbt ghe-
 vanghen ghenomen heeft / ende krachtich is dooꝛ de Kinderen
 der ongehoor-saemheyt. Christus noemt hem den Quersten deser
 Werelt. Inde Werelbt dan / zijn de Dienstknechten Gods als
 Schapen onder de Wolven: de welcke ondertuschen vergaet/
 niet hare begeerlichheyt. Ende al wat in haer is/ is begeerlichheyt
 des vleesches/ ende begeerlichheyt der ooghen/ ende grootsicheyt
 des leuens. Dit zijn de dyp Vyanden/ die den wech der salicheyt
 zo enghē maken/ dat hem weynighe Menschen kunnen binden.
 Den Duyvel dooꝛ synen trots/ het Vleesch ende de Werelt dooꝛ
 hare begeerlichheyt. Maer in desen zoo ghebaerlicken wech/
 wat raet isser Broeders? Wy moeten doen ghelijck den jongen
 Tobias / ende zoeken yemande die met ons gae. Wy moeten
 zoeken eenen ghetrouwen Wech-wijser/ namelijk dien/ die int
 Euangelie zeyt: Ick ben den wech/ de waerheyt ende het leuen.
 Niemandt en konit tot den Vader / dan dooꝛ my: ende dese is
 onsen Heere ende Heylandt Jesus Christus / ware Godt ende
 Menschē. Also dat de gene die van hem niet geleydet en worden/
 in groot perikel zijn om vanden wech der salicheyt af te dwalen.
 Ghelijck onsen Salichmaker zeght: Marc. 8. 3. Indien ick se laet
 vastende na hups gaen/ zoo zullen sy inden weghe versmachten.
 Het is dan dese (lieue Broeders) den welcken wy voor eenen
 Leydtsman behooren te hebben inden padt ende zoꝛghlicken
 wech deser Wereit/ ende gheenē anderen. Want t'is dien/ die
 beloefde ende wtboerde de verlossinghe der Kinderen Israels.
 wt Egypten-landt/ Alsoo gheseydt wordt Exod. 6. Het is dien/
 die haren Leydts-man was/ des daeghs in een Wolck-calomne/
 ende des nachts in een Oper-calomne/ haer leydende alsoo dagh
 ende nacht dooꝛ den wech/ zo dat de Wolc-calomne des daeghs/
 ende de Oper-calomne des nachts niet van haer en ginck. T'is
 dien/ die inden vyerighen Quen des Konings Nebucadnesar
 wandelde niet de dyp Jonghelinghen/ haer alsoo beschermende/
 dat de blamme haer niet aen en raecte/ ende die Daniel verlosste
 wt den kuyt der Leeuwen. Siet/ hoe datmen in teghenspoede
 syn

Eph. 2. 2.

Joan. 14. 30

Matt. 10.
16.1. Joan. 2.
16.

Tob. 5. 4.

Joan. 14. 6.

Exod. 13.

21.

Deut. 1. 33

et 4. 34.

Num. 14.

14.

Isa. 78.

14.

2. Esdr. 9.

12.

1. Cor. 10. 1

Dan. 3. 25

et 6. 22.

spne souberepne Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de cere toeschrijft/

9
syn eenighe toeblycht moet nemen tot hem / ende dat met een
warachtich gheloobe / zonder het welcke onmoghelick is Gode
te behaghen / ghelijck den Apostel zeyde : Boven al / neemt aen
den Schildt des gheloofs / waer mede ghelyeden meucht alle de
vyerighe Pijlen des Woosen wt blusschen / ende daer na een wa-
rachtinghe versterkinge van syne bermherticheyt / de welcke van
ghelachte tot ghelachte duert / den ghenen die hem breezen / ghe-
lijckerwijs de Jonckvrouwe Maria in haren Loffang singht.
Daerom (zeyde Paulus) laet ons toegaen met bymoedicheyt
tot den Throone synder ghenade : op dat wy bermherticheyt
gekrigen / ende ghenade vinden inden bequamen tijt der hulpe.
Om dat hy myner begeert (zeyde Godt door den Psalmiste) zoo
wil ick hem wt helpen : om dat hy mynen Name kende / daerom
wil ick hem beschutten : om dat hy my aenroep / zo wil ick hem
verhooren. Ick ben by hem inder noode : ick wil hem daer wt
trecken / ende tot eeren maken. Ick wil hem versadighen met
langhe leven / ende wil hem toonen myn heyl. Siet / hoe dat wy
in onsen teghenspoedt ende aenbechtinghen / moeten leeren ons
toeblycht alleen te nemen tot dien / die ons zoo vriendelicken be-
looft te verlossen : komit tot my / alle die vermoeyt ende beladen
zijt : Ick zal u verquicken. Kenmerckende dan dese groote goet-
heyt ende bermherticheyt Gods / die ons zo ghenadelicken ver-
lost. Wat staet ons te doen / gheliefde Christenen? Den koning-
lickien Prophete David / of om beter te zeggen / de Heere Christus
onder de figure van David / die leeret ons / hebbende Godt ghe-
beden dat hy syn leven zoude verlossen vanden Sweerde / syn
eensame Siele vanden Honden / wt de kele der Leeuwen / ende
vanden Eenhoozen : zoo zeyde hy / indien Godt de Heere hem
van alle dit wil verlossen / dat hy synen Name zoude prediken
onder syne Broederen / ende hem inder Ghemeynte roemen.
Andien den Sone Gods dese belofte ghedaen heeft / hoe en zijn
wy oock niet schuldich synen heylighen Name te prijsen ende
groot te maken? Want hy heeft ons door syne doot ende passie
verlost vande doot ende alle onse vyanden / eben ghelijck hy van
te voren voorszeyde hadde door den Prophete Hoseam : Ick wilse
wter Helle verlossen / ende vande Doot bevrjiden. Doot ick wil v
een vergift zijn / Helle ick wil v een pestilencie zijn. Ende den
Apostel zeyde tot den Hebreen / dat hy (Christus) ghestorben is /
om dat hy door de Doodt te niet maken zoude den ghenen die
de macht des Doots hadde / dat is / den Duyvel : op dat wy ver-
lost

Ysa. 11. 5

Eph. 6. 16

Luc. 1. 50.

Heb. 4. 16

Psalm. 14. 15. 16.

Matth. 11. 28.

Psalm. 22. 21. 22. 23.

Os. 13. 14

Heb. 7. 14

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenmercken/als wt de H. Schrifte blickelick is. Alsoo

10

Luc 4.7.1.

loft zijnde wt de handen onser Vyanden / hem dienen zonden
zonder breefe / in heyligheyt ende gherechticheyt voor hem / alle
de daghen onses levens. Hoe veel te meer dan/ben ick ellendighe
sondaer (die ghenade ontfanghen hebbe vande eeuwige goet-
heyt Gods) schuldich den Heere myn belofte te betalen in dese
groote vergaderinghe van syn Volck? Ick ben gheboren ende
tot nu toe op-geboort gheweest inde Roomische Kercke / ghe-
lijckmensse ghemeynlicken noemt/ alwaer ick ghesoghen hebbe
de ouerme Borsten vande hoerachtighe Babel. Ick ben oock
gheweest een van hare benunde Op-queckelinghen / zoo verre
dat ick vercreghen het Trecken vande Beeste / wesende ghebo-
ort tot haer Priesterschap / het welcke ick van over ontrent elf
jaren bedient hebbe/oude wesende een-en-twintich jaren. Men
heeft my doen gelooben dat ick was in Bethel/ dat is te zeggen/
in het Hups ende inde Wooninge Gods/ welck is de H. Kercke:
De welcke zoo wie die niet en heeft tot een Morder / die en kan
Godt niet hebben tot een Vader / ghelijck S. Cypriaen ende
S. Augustijn wel ende Apostolisch geleert hebben. Maer zedert
eenighen tijdt herwaerts/ dateet Godt ghelieft heeft door synen
H. Geest inwendich in my werckende/mijn Siele op te wecken/
ende te trecken wten doodelicken slaep daer mede de selve inghe-
nomen was/ ontstekende in my eenen lust om de H. Schrifte
te lesen/ende voornamelic om met myn Heere den Dienaer ende
Predicant deser Ghemeynthe Mr. Jacobus Vasilius / te con-
fereren ende te spreken van tgunst aenginck de eeuwige salicheyt:
zo ben ick ghewaer gheworden dat ick was in't Hups der boos-
heyt/verderffelicheyt ende grouwelicheyt/alwaer de waerheyt
Gods besoodelt/de zuiverheyt ende waerheyt der Sacramente
bedorben / ende de heylighe Gheboden Gods te niere ghedaen
worden / door de Traditien ende Insettinghen der Menschen:
alsoo dat ick zedert dien tijdt ghestadelick hoorde een stemme/
klinghende inde ooren van myn conscientie/en tot my sprekende
den H. Gheest het ghene dat hy voortijts sprack tot de kinderen
van Israel: Ghy en zult na uwer Vaderen Geboden niet leven/
ende hunne Rechten niet houden / ende ulieden aen hunne Af-
goden niet verontrepnighen: Want ick ben de Heere uwe Godt:
na myne Gheboden zult ghy leven/ende myne Rechten zult ghy
houden / ende daer na doen / door welcke de Mensche leeft dies
houdt. Item / Gaet wt van haer myn Volck/ op dat ghy hare
sonde niet deelachtich en zijt / op dat ghy niet van hare plaghen
en

Ezech. 20.
18. 19. 21.

Apoc. 13.4

17
spne souberepne Masestept? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de ere toeschrijft/

en ontfangt. Ende wederom door den Propheete Esaias cap. 51.

11. Wijckt/ wijckt/ treckt wt van daer/ ende en roert niets on-

repns aen/ gaet wt van haer. Ende den H. Doctor Cyprianus

my bemanende in zulcker manieren: Zoo inde offerhande/ die

Christus is/ Christus alleen moet ghevolght zijn/ zo moeten wy

dat hooren ende sien/ dat Christus ghedaen ende ons te doen be-

volen heeft/ om dat hy in syn Euangelie zeght: Zo ghy doet dat

ick ghebiede/ zoo en heete ick v gheen knechten/ maer Vrienden.

Ende dat Christus alleen moet gehooft worden/ betuyghe oock

den Vader wt den Hemel/ zeggende: Dit is mynen zeer lieben

Sone/ inden welcken ick een goet behaghen hebbe/ hoort hem.

Daerom/ indien Christus alleen gehooft moet werden: wy en

moeten daer op niet letten wat yemant die voor ons gheweest

is noodich gheacht heeft/ maer wat Christus die voor allen ghe-

weest is/ eerst ghedaen heeft. Want men moet niet volghen de

ghewoonte eens Menschen/ maer de waerheyt Gods/ aengesien

Godt door den Propheete Esaiam spreekt ende zeght: Te ver-

gheeft eereuse my/ leerende Gheboden ende Leeringhen der

Menschen. Ende aengesien den Heere dat selfde wederom in-

den Euangelio verhaelt/ zeggende: Ghy verwerpt het Ghebodt

Gods/ om uwe Tradicien in te voeren. Ende den selfden Out-

hader op een ander plaetse: Indien yemant vande ghene die

voor ons gheweest hebben/ dat niet en heeft alsoo ghelouden:

de Heere heeft hem konnē vergeven door syne barmherticheyt:

nu ter tijdt en zalder gheen verghewinghe zijn voor ons/ na dien

wy andersins gheleert ende onderwesen zijn van hem. Dese ende

dierghelijcke stemmen gehooft hebbende/ die my inde heylighe

Schrefture dicwils wierden voor-gedragen/ ben ick verrocken

wt het hoerachtighe Babel/ die een Scholē is van alle godloos-

heyt/ door de welcke den H. Naem Gods zo leelie is ontheplicht

ende de ere vanden oppersten God (en die voor syne ere pvert)

zoo onbeschaemdelicken is toe-gheschreven den Afgoden van

Gout/ Silber/ Sreen/ Hout/ Oreck ende Slist/ door Menschen

handen toebereydet/ gelijk David spreecke. Ick ben ghekomen

in dese plaetse by ulieden/ door de ghenade Gods/ volghende den

raede des Wijse-mans/ ben ick gheweken vanden Sot/ vanden

Antichrist/ by den welcken ick niet en hebbe ghebonden lippen

van wetenschap/ maer wel van leughen ende bedriegherije. Ick

ben gekomen/ zegge ick wederom/ tot ulieden Broeders/ die ick

bekenne te wesen de Schapen vanden Schaepstal Jesu Christi/

Cyprianus
lib. 2. epist.
3. ad Ce-
cylum.

Joā. 15. 14

Mat. 17. 5

Isa. 29. 13

Mat. 15. 8

Cyprianus
Tract. de
calice Dñi.

Psal. 137.

4.

Prov. 14.

7.

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken/als wt de H. Schrifte blickelick is. Alsoo

12

door dien ghy den bremden Huerlinghen uwe ooren niet en wilt
leenen/ protestere ende betuyghe dat ick bande Afgoderije ende
Roomsche supersticien eenen schrick ende grouwel hebbe: ende
dat ick den Paus versake/ den welken ick houde te wesen den
Sone der verderffnisse/ende den Mensch der sonden/ beschre-
ven byden Apostel Paulus 1. Thess. 2. Versake oock het Paus-
dom/ewelcke is de groote Hoere/beschreven inde openbaringhe
Joannis/ ende dat ick wil leven ende steruen inde bekentenisse
ende belijdenisse des Gheloofs der ghereformeerde Kercken
deser Provincien: overmits men sich inde selve te vreden houdt
tot onderhoudt ende boedtsel der Sielen/ met de twee zynvere
Boeken bande reyne Bruyt onses Heeren Jesu Christi/ewelcke
zijn de Canonijcke Schriften des ouden ende nieuwen Testa-
ments ende datmen daer gheen Artijckel des Gheloofs toe en
laet/ die niet ghegrondet en zij inden wtghedruycten Text/ ofte
noodtelick ghebolgh der H. Schrifte: Want dit het warachtighe
ende wesentlike Merck-teecken der Kercken is/ datse is een
vaste Pilare ende ghetrouwe Bewaerderse vant Woort Gods/
t'welcke de waerheydt is. De ware Religie wort by dit teecken
erkent/ datse volcomelicken zoekt de eere des Scheppers des
Hemels ende der Aerden/ gelijk acude andere zijde die Religie
valsche is/die't contrarie doet. Nu ist also/dat de ghereformeerde
Religie het eerste doet/ ende de Roomsche eer contrarien het
tweede: ghelijck wt de nabolghende vergelijkinghe van't een
met'te ander hoertelicken ende klaerlicken zal bliicken: Want
twee teghen-strijdende dinghen teghen malckanderen ghestelt/
maken d'een d'ander veel klaerder. De Ghereformeerde Reli-
gie dan/ bolghende het Woort Gods/ leert eerstelick datmen
Godt alleen moet aenroepen/ende dienen/ghelijck de Heere dan
dat also beholē heeft Deuteronomij int 6. ende 10. Capittel: Den
Heere uwen Godt zult ghy heesen/ hem zult ghy dienen/ hem
zult ghy aenhanghen. Ende het zal gheschieden wile den Name
des Heeren aenroepen zal/ die zal verlosset worden/ zeydt den
Prophete Joel. Alsoo oock de Israeliten riepen aen den Heere/
ende hy verhoordense: Hy sprack met hun door een Wolcke.
Alsoo oock David riep Godt den Heere alleen aen. Ick riepe
met myne stemme tot Godt/ tot Godt schreyde ick/ende hy ver-
hoorde my. Ende het geheele Boeck der Psalmen door/ heeft hy
den Heere aenghercepen/ende niemandt anders. Ick hebbe tot
den Heere gheroepen in mynen noot/ ende hy heeft my verlost.

Merck-
teekē vā
de ware
Kercke.

Merck-
teekē vā
de ware
Religie.

I.

Wergelije-
kinge van
d'een Reli-
gie met
d'ander.
Matt. 4.
10.
Luc 4. 8.
Joel 2. 32.

Psalm 90.

Psalm 77. 1

Psalm 120.

Ste

17
syne soubereyne Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de cere toeschrijft/
13

Stephanus heeft hem alleen aen gheroepen/ als hy zeyde: Heere
en wilt hun niet toerekenen dese sonde: want sy en weten niet
wat datse doen. Heere Jesus ontfanght mynen gheest. Ten
thweeden/ datmen van hem alleen alle salicheit ende verlossinghe
verwachten moet. Want ghelijckerwijs Petrus Act. 4. 12. be-
tuyght/ daer en is gheen ander salicheit. Want daer en is oock
gheenen anderen Name onder den Hemel den Menschen ghe-
gheven/ waerin wy moeten salich worden. Ten derden/ dat
synt barmherticheit onse sonden verwischt/ gelick Jonas zeyt:
Ick weet dat ghy ghenadich/ barmhertich/ langmoedich ende
van grooter goedicheit zijt/ ende laet v het quaet rouwen. Ende
David: Ghy Heere zijt goet ende ghenadich/ van grooter goe-
dertierenheyt/ allen die v aenroepen. En Joel: Hy is ghenadich/
barmhertich/ geduldich/ ende van groote goedertierenheyt/ ende
de straffe rouwet hem int korte. Ende by de Prophete Ezechiel:
Zo warachtich als ick lebe/ spreekt de Heere/ ick en hebbe geen
wel-geballen aenden doot des Godloosen/ naer dat hem de
Godloose bekeere van syne wesen/ ende lebe: zoo bekeert v doch
van v boos wesen: Waerom willet ghy sterben/ ghy vanden
Huyse Israels? Ende Jeremias: De goedicheit des Heeren
is het/ dat wy niet gantsch wt en zijn. Syn barmherticheit en
heeft noch gheen eynde. David spreekt tegen den Heere met be-
rouwen: Ick hebbe gesondicht tegen den Heere. Ende Nathan
sprack tot David: Zoo heeft oock de Heere uwe sonde wech ghe-
nommen: Ghy en zult niet sterben. Ende den selfden Prophete
David: Wie kan mercken hoe die wils hy seylt? Vergaet my de
verborgene ghebreken. Verbergh v aensicht van myne sonden/
ende verdelgh alle myne misdaden. Dupsent diergelijke plaet-
sen der W. Schrefture zijnder/ die betuyghen dat de barmher-
ticheit Gods wech neemt onse sonden. Ten vierden/ dattet
sacrificie des Lams aen het Cruys gheoffert/ de verdoemenisse
wech neemt. Want Godt en heeft synen Sone inde Werelt niet
ghesonden/ op dat hy de Werelt verdoemen zoude: maer op dat
de Werelt door hem behouden worde. Wie in hem ghelooft/ die
en worde niet verdoemt. Heb. 9. 26. Nu is hy eens inde voleyn-
dinghe der tijden tot af-legghinghe der sonden verschenen/ door
syn selfs offerhande. Wie ist die ons verdoemen zal? Christus is
door ons ghestorven/ ja dat meer is/ hy is door ons opgheweckt/
ziet ter rechter hant Gods/ ende bidt voor ons. Christus door syn
eygen bloet is eenmael inghegaen in het heylighe/ een eeuwigh
23. 11.

Mat. 7. 59.

II.

III.

Joel 4. 2.

Psalm 86. 5

Joel 2. 13.

Ezech. 33.
11. et 12.
18. 32.

Chap. 10. 3
22.

2. Sam. 13
13.

Psalm 19.

13.
Psalm 51.
11.

IIII.

Joan. 3. 17

Rom. 8.

34

Heb. 9. 12.

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken/als wt de H. Schrifte blickelich is. Alsoa

I. Pet. 1. 18 versoeninghe ghebonden hebben. Ende den Apostel Petrus:
Ghy en zijt niet met vergancheliche dinghen Silver ofte Gout
verlost wt uwe ydele wandelinghe/die v vanden Ouderen ober-
ghegeven was/maer met de dierbaren Bloede Christi als eenen
onsterfelicken ende onbeleckten Lams. Want ghy zijt die-
1. Cor. 6. 20 gekocht. Pert dan God in uwen Lichame/ende in uwen Geest/
de welcke Gods zijn. **1. Ioan. 1.** Het Bloedt Jesu Christi spint
Soons repnicht ons van alle sonden. **Apoc. 1.** Die ons heeft lief
ghehadt/ende van onse sonden ghewasschen in synen Bloede.
V. Ten vijfden/dat syne rechtveerdicheit ons vrijdt vande tweede
doot/ende dat syne verrijenisse de heylige brengt opden rechten
wech ten ewighen leven. **Apoc. 20.** Salich ende heyligh is hy/
die deel heeft inde eerste opstandinge: in desen en heeft de tweede
doot gheen macht. Maer sy zullen wesen Priesters Gods ende
Christi/ende sy zullen met hem regneren duysent jaer. Christus
Rom. 4. 25. is over-ghelebert ter doot om onse sonden/ende opgheweckt
om onse rechtveerdicheit. **Eph. 4. 8.** Als hy is opgeharen in
de hoochte/heeft hy de ghevanghenisse ghevanghen ghenomen/
VI. ende heeft den Menschen gaven ghegeven. Ten zesten/dat
syn Woort verbaet alle de verborgenheden die nootlick zijn ter
salicheit. **Ioan. 5. 39.** Ondersoect de Schrifte/want ghy meent
het ewighe leven daer in te hebben/ende de selve zijn't/die van
my gheuyghen. **Ioan. 20. ende 21.** Jesus dede oock veel andere
teekenen door syne Discipulen/die in desen Boeck niet ghe-
schreuen en zijn: Maer dese zijn gheschreuen op dat ghy ghe-
loonet dat Jesus is Christus den Sone Gods/ende op dat ghy
lieden ghelouende/het ewighe leuen hebbet in synen Name
Rom. 15. 4. Al wat te voren gheschreuen is/dat is tot onser stich-
tinghe gheschreuen/om dat wy door lijdtzaamheide ende ver-
VII. troostingeder Schriften/hope hebben zouden. Ten zevensten
dat onse wercken de ewighe ghelucksalicheit niet verdien-
en konnen/maer dat den Mensch gherechtveerdicht wort door
de ghenade des Heeren. **Job 9. 15.** Wanneer ick oock alreede
recht hebbe/zo en kan ick hem dan oock niet antwoorden: Want
ick zal mynen Rechter ootmoedelicken bidden. **Rom. 11. 5.** Also
dan is oock ten desen tijden een ouer-blijffel gheworden/nad-
verkiefinghe der ghenaden: Ende is het wt ghenade/zo en is
het niet wt de wercken: Anders is de ghenade nu geen ghenade
Oste is het wt de wercken/zo en is het nu geen ghenade: Anders
is het werck nu gheen werck. **Rom. 3. 28.** Zoo houden wy dat

17
spne souberenpne Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de cere toeschrijft/

dat de mensche gerechtvaardicht wort door het gelooue/sonder
de wercken der Wet. Ephes. 2. 8. 9. **W**t ghenaden zijt ghy salich
gheworden door het ghelooue: Ende dat niet wt v/het is Gods
gane/niet wt wercken op dat niemant en roenie. Gal. 2. 16. **W**e-
tende dat den mensche niet gherechtvaardicht en worde door de
wercken der Wet/maer door het gelooue Jesu Christi/ ende niet
wt de wercken der Wet: daerom dat wt de wercken der Wet
gheen vleesch en zal gherechtvaardicht worden. Rom. 1. 17. **D**e
gherechtigheyt Gods wordt daer in ontdeckt wt ghelooue tot
ghelooue/ ghelijck gheschreuen is: De gherechtighe zal wt den
ghelooue leuen. Want ghelijck onsen Salichmaker zeydt: Als
ghy zult ghedaen hebben al wat u lieden beuolen is / zoo zeght:
Wp zijn onnutte Dienstknechten: Wp hebben ghedaen dat wp
schuldich ware te doen. 2. Tim. 1. Die ons heeft salich gemaect/
ende heeft ons gheroepen met een heylighe roepinghe / niet na
onse wercken / maer na syn voornemen ende ghenade / die ons
ghegheuen is in Christo Jesu / voor de tijden der Weereldt.
Tit. 3. 5. 6. 7. **N**iet wt de rechtvaardighe wercken die wp ghedaen
haddē/ maer na spne barmherticheyt/door het Wadt der weder-
geboorte ende vernieuwinghe des H. Gheestes / den welcken
hy rijckelich ouer ons heeft wtghegoten/door Jesum Christum
onsen Heere. Op dat wp gherechtvaardicht door syn ghenade/
Erfghenamen worden zouden na de hope des ewigen leuens.
Rom. 9. 16. **Z**oo en gaet het dan niet/ na yemandes willen/ noch
loopen/maer na Gods ontfermen. **T**en achtesten/ dat oock de
aldervolmaectste geene ouertollighe wercken en zouden konnen
doen: als of het in hare macht ware / niet alleen alle ghebodene
gherechtigheyt te volbrengen / maer bouen dien noch veel meer.
David zeyt: Heere en tredt niet uwen knecht niet in v oordeel/
want voor v en zal gheen leuende mensche gherechtvaardicht
worden. Want o Heere/indien ghy acht neemt op de ongerech-
tigheden / Heere wie ist die zal konnen bestaen? Want ghelijck
den Propheet Isaias zeydt: Wp zijn altesamen als de onreynen/
ende alle onse gherechtigheyt als een dreckich kleedt. Als oft hy
haddē willen segghen: alle onse wercken die wp zouden konnen
daen(volgens de gherechtigheyt die in ons soude konnen wesen)
zijn stinckende/onreyn/en besmet / niet anders als een besoevelt
kleedt/ter oorsaken van onse onghelooftsaemheyt. Want om
eenich goets/ ofte (om beter te segghen) om yets dat eenighen
schijn van goet heeft/ doen wp duysenderhande quaet. Indien

Abac 2. 4.
Gal. 3. 12.
Heb. 10. 38
Luc. 17. 10

VIII.

Psalm 142.
Job 4. 17.
ende 25. 4.
Psalm 130. 3

Esa. 64. 6

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken/ als wt de H. Schrifte blickelick is. Alsoo

16

wy dan zo berdoemen zyn? hoe zouden wy dan ouertollighe ofte
verdienende wercken kunnen ghedoen? Laet vry hier der Men-
schen verdiensten swijgen/ die wy al in Adam verloren hebben/
ende laet de ghenade Gods heerschen/ ghelijck sy heerscht door

August. in
Psal. 139. de
prædestina-
tione San-
ctorum.

Jesum Christum/ zept S. Augustinus. Want de heyligen (zept
hy) en schryuen hare verdiensten gantsch niet toe/ maer alles de
barmherticheyt Gods. Wat verdienste kan de Mensch boor-
Godt hebben/ ende hoe kan hy ouertollighe wercken doen/ na-
demael alles wat hy doet/ gheschiet door de ghenade ende barm-
herticheyt Gods. Dit is de oorzaak waerom dese Keltgie bekent/
dat de Mensch/ hoe heyligh hy oock mach zijn/ geen ouertolligh

IX. werck en kan doen. Ten neghensten/ datmen God aenbidden

moet inden gheest ende waerheyt. Onsen Salichmaker spreekt
by Johanneem aldus: De ure komt/ ende is nu/ dat de warach-
tighe Aenbidders den Vader aenbidden zullen inden geest ende
waerheyt. Want oock de Vader zoekt zulcke die hem also aen-

Esa. 42. 8. bidden. Ende door den Propheet zept Godt: Ich ben de Heere/
alsoo is mynen Naem: ick en zal myne eere niemandt anders

X. gheuen. Ten elhienden/ dat het verheerlickte Lichaem Christi/

Mat. 16. 19. is ter rechter-hant van synen Vader/ ghelijck dat Marcus ende
Lucas betuyghen. Welck Lichaem niet en kan wesen als in eene

Luc. 24. 51. plaetse/ na spne menschelike nature/ ghelijck den Enghel zept de
Mat. 1. 9. totte Vrouwen: Ghy zoekt Jesum den ghekrupsten/ hy en is

Mat. 28. 1. 6. hier niet/ want hy is opghestaen/ ghelijck hy gesept heeft: Komt
hier/ siet de plaetse daer de Heere ghelegghen heeft. Item/ Noch

Jod. 7. 33. eenen kleynen tijdt ben ick by ulieden/ ende gae henen na den
Jod. 12. 8. ghenen die my ghesonden heeft. Ende daer na: De Arme hebt

Jod. 16. 28. ghy altydt by v/ maer my en hebt ghy niet altydt. Want ick ben
banden Vader wt-ghegaen/ ende ben inde Werelt ghekomen:

wederom verlate ick de Werelt/ ende gae totten Vader. Ende in

Mat. 3. 27. de Handelinghe der Apostelen zept hy: De Hemelen moeten hem

ontfanghen totter tijt toe dattet al opgherecht worde. S. Augu-
stin zept aldus: Het Lichaem Christi is op-gheweckt banden

doodt/ ende moet in eene plaetse wesen. Wederom in spne tweede

Quinquagesima: Zoo langhe den Hemel onepndich zal wesen/

zal den Heere altoos inder hoochten zijn: Daer de waerheyt des
Heeren is oock met ons/ want het is noodich dat het Lichaem

niet het welcke hy opgheweckt is/ zij in eenighe zekere plaetse/
maer spne waerheyt is verbypt ouer al. Ine kort/ alle die dese

ende dierghelijcke Leere ghelouen/ en doen sy niet alle eere aen
spne

Augustin'
tract. 30. in
Ioan.

syne souberenre Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
 ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de cere toeschrijft/
 ende de conscientie in ruste stelt. Ter contrarie/inde Religie der
 Papisten maectmen de conscientie twijffelachtich / ende men
 onteert Godt. In de welcke men leert eerstelick / datmen moet
 aenbidden de Engelen ende de Heplighen/ op dat sy onse Voor-
 spraken zouden wesen by Gode. Ende al hoewel de H. schryfture
 ons het aenroepen der Heplighen gheensins aen en wijs/ zoo ist
 nochtans dat wy het selfde moeten gheloouen / toe-staen / ende
 voor goet houden: Niet teghenstaende Godt door synen Pro-
 pheet spreeket: Ick/Ick ben de Heere/ende daer en is geen Heer
 lant dan alleen ick. Ende onse Salichmaker zeydt: Indien ghy
 niet begeert van mynen Vader/in mynen Name / ghelooft/ende
 hy zal't v geuen. Ende Paulus: Want daer is een God/ende een
 Middelaer tusschen God ende de Menschen/te weten/de Men-
 sche Iesus Christus/die sich selven ghegeuen heeft tot een rant-
 soen voor ons allen. Ende tot den Ephesen: Want door hem
 hebben wy beyde den toeganck door eenen Geest tot den Vader.
 Ende Ioannes in synen eersten Bries cap. 2. Wy hebben Iesum
 Christum eenen rechtebeerdigen Voorbidder by den Vader/ende
 hy is de versoeninge voor onse sondē: ende niet alleen voor onse/
 maer oock voor de sonden des gheelen Werelts. Oock spreeket
 Godt door den mondt van synen Prophete Dauid: Roept my
 aen inder noot/zoo wil ick v berlossen/zo zult ghy mynen Name
 prijsen. Ende Esaias cap. 55. Zoekt den Heere dewijl dat hy te
 binden is/roept hem aen dewijl dat hy na by is. S. August. tot
 Parmen. Indien Paulus een Middelaer ware / zoo zouden't de
 andere Apostelen oock van gelijcken wesen:ende also zoudender
 veel Middelaers zijn: twelck nochtans niet ouer een zoude ko-
 men niet het gene hy tot Timoth. zeyt. Datter eenen Middelaer
 is tusschen Godt ende den Menschen. Chrysostomus sprekende
 van het Cananeisch Vrouwen/ zeydt aldus: Siet daer de groote
 voorzichtigheyt vā dese Vrouwe: sy en bidde niet Jacobus ofte
 Johannes/ sy en gaet niet tot Petrus/ ofte en bracht niet na de
 gheele vergaderinge der Apostelen: sy en zoekt geenē Mid-
 delaer anders dan Iesum Christum/ ende in plaetse der Aposte-
 len neemt sy een recht leedtwesen voor haer gheselschap/ t'welck
 haer dient in stede van een goede Voorprake. Op een andere
 plaetse zeydt hy verder: Dese goede Vrouwe/als de Discipulen
 voor haer baden/ zoo en bozderde sy gantsch niet/tot der tijdt toe

1.

Isa. 43.17

Joā. 16.23

1. Tim. 2.5

Eph. 2.18

Isa. 58.18

 Augustin'
 contra Par-
 men. lib. 2.
 & 6. cap. 8.

1. Tim. 2.5

 Chrysost.
 hom. 16.
 de utilit.
 Euang.
 Mat. 15. 22

 Itē, Chry-
 sostomus,
 in Gen.
 cap. 41.

C

dat

D

Augustin'

dat sy haer eyghen seluen vertoonde/om de ghenade des Heeren
 tot haer te trecken. In spne s. Homil. aen het 1. cap. Mat. zept hy:
 Hy hadde een warachtighe medelijden met dese Cananeische
 Matt. 15. Vrouw / van ghelijcken schonck hy de salicheyt de arme Son-
 26. dareffe/ende van ghelijcken verboerde hy den Moordenaer van
 Luc. 7. 48. het Cruys in het Paradijs / zonder van eenighe Doorspraken
 Luc. 23. 43. gemoept te zijn. Jesus Christus (zept Ambrosius) is onsen mont
 S. Ambro- door den welcken wy tot den Vader spreken / onse ooghe door de
 sius lib. de welcke wy den Vader sien / onse rechter-hant door de welcke wy
 11. beata, ons seluen den Vader offeren : zonder welcken Middelaer wy
 Rom. 10. gheen en toe-ganck tot Godt en hebben / nochte door ons / nochte
 11. door alle de Heyligen. God is rijk in genaden (zept S. Paulus)
 teghen allen den ghenen die hem aenroepen. Siet daer / hoe het
 aenroepen Godt allcen toebehoort. Ende zulck aenroepen heeft
 de belofte van verhoort te worden. Maer het aenroepen der Hey-
 ligen / ghelijck het van Godt niet en is / so en heeft oock gheen
 derhande belofte. Het is dan te verwonderen / met wat ghelooue
 de Afgoden-dienaers hun Heylighen aenroepen / nademael sy
 geene belofte / ja niet een eenich woort daer van en hebben : ende
 II. hoe sy also Godt dozien lasteren? Ten tweeden / datmen van
 de Heylighen in alle periculen ende nooden hulpe verwachten
 moet : niet teghenstaende dat Jesus Christus ons alle tot hem
 roept. Komt alle tot my / die belast ende beladen zijt / ende ick zal
 Matt. 11. u vertroosten. De Prophete David / en zept hy niet / dat des Hee-
 28. ren ooghe siet op die / die hem breezen / ende op syne goedertieren-
 Psal. 33. heyt hopen : dat hy hare Siele verlosse vande doot / ende voedsel
 18. 19. 20. inden dieren tijdt. Onse Siele wacht op den Heere (zeydt den
 Prophete) want hy is onse hulpe ende Schildt. Ende op een an-
 der plaetse : De Menschen kinderen vertrouwen onder de scha-
 Psal. 36. 7. duwe uwer vleugelen. Want (zept hy) hopende op den Heere en
 Psal. 26. 1. zal ick niet vallen. Wederom op een andere : De Heere is myn
 Psal. 28. 7. sterckte ende mynen schildt. Ten zijn dan niet de Heylighen die
 ons te hulpe komen : Ende zoekt byz alle de Schrifture door
 ghy en zult niet binden dat yemant in synen noot ende ghevaer-
 lichheyt vanden Heylighen bystandt ofte hulpe verwacht heeft.
 Merckt eens wat David doet in syne vervolgingen / in het eerste
 ende het tweede Boeck Samuelis : Achab in het 2. Boeck der
 Cronijcken : Ende in het 2. Esdre : Tobias in syn 3. cap. Judith
 in het 7. ende 8. Job int 2. ende door syn gheheele Boeck : David
 door alle syne Psalmen : Jonas in syn 2. Daniel int 3. ende 6.
 Wie

Ende om ghy niet te laten ghevoelen / en doen sy niet alle ere aen
 syne

Wie hy aenroept inden kuyt der Leenwen: De dyp Jongelingen
 inden vperigen Oben/ ende voorts alle de Propheten ende Apo-
 stelen hebben in hunne swaricheden hulpe verwacht van Godt/
 ende niet vande Engelen ofte Heplighen: Want (zeyt Augustin)
 ghy en zult niet ghelucksalich worden door de Enghelen / maer
 door dien zult ghy ghelucksalich worden/ door den welcken oock
 de Enghelen ghelucksalich ghemaect zijn. De Heplighen en
 kunnen ons niet helpen/maer alleen Christus: ghelijck Petrus
 spreekt inde Handelinghen der Apostelen cap. 3. Ghy Mannen
 van Irael / wat verwondert ghy b hier in / oft wat siet ghy op
 ons/ gelijk of wy desen hadden doen wandelen door onse machte
 ofte Godtsalicheydt? De Godt Abrahams/ ende Isaacs/ ende
 Jacobs / de Godt onser Vaderen heeft synen Sone Iesum ver-
 eerliet: ende door het geloobe in synen Name/ heeft synen Naem
 desen dien ghy siet ende kent/ ghesterckt. Ten derden/ dat wy
 ons vergiffenisse van onse sonden moeten beloven door de Af-
 laten vanden Roomsche Bisschop. Al hoewel Paulus betuycht/
 dat in onsen Heere Iesu Christo zijn alle de schatte der wijsheyt/
 wetenschap/ goetheyt/ barmherticheyt/ vergiffenisse en ghenade:
 welcken schat bedient ende wt- ghedeelt wordt door de zuyvere
 predicatien van het Euangelium Gods. Het welcke Dauid wel
 erkent heeft/ als hy zeyde: Ick sprack/ Ick wil den Heere myne
 ouertredinge bekennen: doe vergaest ghy my de misdaet myner
 sonden. Ick gaf b myne sonden te kennen/ ende heb niet verbor-
 ghen myne ongherechticheyt. Inghelijckis oock Paulus inde
 Handelingen der Apostelen betuyght/ dat wy geene bergebinge
 der sonden en hebben dan door Iesum Christum: Zo zij ulieden
 dan kont/ ghy Mannen Broeders/ dat b vergewinge der sonden
 verkondicht wort door desen Iesum. Daerom zeydt Cyprianus
 zeer wel/ dat den Dienaer niet en kan bergenien het ghene tegen
 synen Heere bedreuen is. Van gelijcken doe Hylarius: Niemand
 en kan de sonden vergheuen ten zij dan Godt alleen / zoo dan de
 ghene diese vergheeft is Godt/ want niemandt dan Godt kanse
 vergheuen: Ten is dan niet door de af-laten des Roomschen
 Bisschops/ datmen vergheuinghe der sonden verwachten ende
 verhoppen moet: de welke noyt opde baen gheweest en zijn voor
 den Paus Urbanus de tweede/ int Jaer 1094. in Concilio Gallie
 Claremontano / ende daer na bevesticht door den Paus Grego-
 rium de thiende / in Concilio Lugdunensi/ int Jaer 1270. ende
 vanden Paus Nicolaus de vierde/ int Jaer 1290. voor goet ghe-
 houden

Augustin^s
 Tract. 23.
 in Ioan.
 cap. 5.

III.

Colos. 2.2.

Psal. 33. 5.

Mat. 13. 38.

Cyprianus
 serm. 5. de
 lapsis.
 Hylarius
 in Math.
 Cano. 9.

C ij

Augustint/

houden. Den Paus Bonifacius de achtste/ int Jaer 1300. is ghe-
weest den eersten Op-rechter van het Jubileum / het welcke hy
heeft beboelen te houden alle hondert Jaren: Welckes Paus hee-
licheyt zeer wel bekent is: van den welcken het Boeckken (ghe-
heeten het Bindtsel des Tijts) zept/ dat hy in syn Pausdom in-
ghesloopen is ghelijck een loose Vos / dat hy gheregeert heeft ty-
rannelick ghelijck eenen Leeuw/ dat hy ghestorven is ghelijck
eenen Hondt. Siet daer/ den lieben Strichter van het Jubileum/
het welcke verandert ende gheset is op alle vijftich Jaren / door
den Paus Clemens de zeste/ int Jaer 1343. Den Paus Calixtus
den derden/ is een recht koopman van dit Jubileum gheweest/
ende heeft het verkocht van twee soorten; het eene voor de ghe-
sontheydt/ het andere in den lesten ooghenblich des doots: het
welck geschiede in't Jaer 1355. De Paus Innocentius de achtste
heeft bouen dien noch eenen ghevonden/ te weten/ voor de ghene
die in het Dagheper zijn; in't Jaer 1484. Te voren en ghenoot-
men't maer voor de levende. De Paus Paulus de tweede heeft
het Jubileum verdubbelt tot alle vijf-en-twintich Jaren; in't
Jaer 1513. De Paus Leo de chiende was oock een goet Kremer
van Af-laten: en noch meer Clemens de achtste/ in't Jaer 1600.
de welcke het Jubileum ghehouden heeft te Romen. Ende om
dat Sinte Goedele van Brussel haer zeer beklaechde / datse niet
hare Kercke in het Jubileum te Romen niet gheweest en was/
willende wesen een tweede Babilon/ heeftse vercreghen banden
voor's Paus Clemens/ tot haren grooten proffijte/ de selfde In-
dulgencien/ int Jaer 1602. Maer (mach een Papist zeggen) heeft
dan niet de Paus ende alle de Bisschoppen/ Prelaten/ Pastoren
ende Priesters macht om de sonden te vergheuen? En heeft dan
onse Heere niet gheseyt totten Paus / Ghy zijt Petrus / ende op
desen Petra [ofte Steen] zal ick myne Kercke bouwen? ende tot
allen anderen in't generael: Al wat ghylieden zult binden opder
Aerden / dat zal inden Hemel ghebonden zijn: ende al wat ghy
ontbindt/ dat zal inde Hemelen ontbonden wesen? ende daeren-
bouen/ ontfanght den H. Gheest/ wien ghylieden de sonden zult
vergeuen/ dien zullense vergeuen zijn / ende wien ghy de sonden
houdt/ dien zullense ghhouden zijn? Ja voorwaer/ Christus heeft
dese woorden ghesproken / maer niet in zulcker meyninghe als
myn Heere de Papijsten de selue weleggen. Want onsen Salich-
maker zegghende tot Petrus / Ghy zijt Petrus / ende op desen
Petra [ofte Steen] zal ick myne Kercke bouwen: Hy en maecht
gheen

Matt. 16.
18.

Matt. 18.
18.

Joel. 20. 23

en niet ontgheuen dat zelve ghehouden/ en doen sy niet alle cere aen
synne

gheen ghewach vande boortreffelickheyt ende authoriteyt des
 Paus/ oft vande macht om Af-laten te geue tot quitscheldinge
 der sonde. Onse Heere na dat hy verstaen hadde de bekentenisse
 Petri/ heeft hy tot hem gheseydt: Tu es Petrus, Ghy zijt Petrus/
 ende niet Tu es Petrus, Ghy zijt den Petra ofte Steen. Want (als
 Paulus zeght) den Steen was Christus; ende dit is den Steen/
 die de Bouw-lieden verworpen hebben / dese is gheworden tot
 eenen Hoock-steen/ gelijk als David/Petrus/ende Esaias zeg-
 ghen. Alsoo dat Petrus niet ghestelt en was tot een Hoofst der
 Kercken/maer Christus was het selve: ende op desen Steen / te
 weten/ Iesus Christus/ ende op de bekentenisse des gheloofs in
 Iesum Christum/ de welcke Petrus bekende / is de kercke ghe-
 grondt/ also dat de Poorten der Hellen daer niet tegen en zullen
 vermoghen: na dien Christus het Hoofst is / die de sonden kan
 vergheuen/ende niet de Menschen. In deser manieren hebben
 het verstaen de Out-vaders Augustinus/ Hilarius/ende Chy-
 sostomus op dese plaetse: ende Ambrosius ende Cyprianus.
 By het binden dan ende ontbinden/vergheuen ende houden/ en
 wo:dt anders niet verstaen / als de macht vande predicatie des
 Euangeliums. Het ontbinden gheschiet zo dickwils ende wan-
 neer den Dienaer des Godlicken Woorts/ den Volcke aendienst
 de vergeninghe van alle hare sonden/die ons ghegheuen is door
 het vergieten van het kostelick Bloet Christi aenden Houte des
 Cruyses/geschiedt door de barmherticheyt Godes: vermanende
 de Ghemeynte tot bekeeringe ende beteringe des leuens. Gelijck
 oock ter ander zijden het binden ende houden niet anders en be-
 diedt/als den hardtneckighen ende ongheloouighen Sondaren
 te booschappen het oordeel Gods: hoe hy een streng Richter
 ende Straffer wesen zal/ van de Ongeloouige ende Verachters.
 Mer Wet: ghelijck dat oock Paulus ghetuyght totten Ro-
 meyner cap. 2. Op dien dach(zeyt hy) dat Godt de verberghene
 wercken der Menschen zal oordeelen / na myn Euangelium/
 door Iesum Christum. Voorder/ dit is den last ende r'bevel dat
 allen den Apostelen ghegheuen is / ende daer na aen Paulo van
 Christo / zeggende tot hem wt den Hemel: dat hy hem zeynde
 totten Heydenen/om hunne ooghen te openen/op datse hun van
 de duysternisse bekeeren totten lichte / ende vander macht des
 Duyuels tot Godt / op dat sy vergeninghe hunner sonden ont-
 fanghen/ende deel onder de ghene die gheheplicht zijn/door den
 Gheloone in Iesum Christum. Alsoo dat de Sleutelen van de
 C iij welcke

1. Cor. 10.
 4.
 Psal. 118.
 22.
 Esa. 28.16
 Matt. 21.
 42.
 1. Petrus. 12.
 10.
 Luc. 20.17
 Act. 4.11.

Ang. serm.
 3. de verbis
 Domini &
 tract. 11. &
 50 in Ios.
 S. Hylarius
 libr. 6. de
 Trinitate.
 Ambros.
 libr. 6. & 9.
 in Lucam.
 Cyprianus
 lib. de sim-
 plicitate.
 Prelatorum.

Act. 26.17-
 18.

11
 welke onse Salichmaker sprack / niet anders en bedieden als
 een openinge van het Konincricke der Hemelen / door het boot-
 schappen der ghenaden ende versoeninghe van Godt met den
 Menschen: ende zijn geweest een bevestiginge des Apostolischen
 lasts die hun ghegheben is / de welke bestondt inde macht ende
 bevel / van te leeren alle Volckeren / ende hun te prediken boete
 ende verghebinghe der sonden / inden Name Jesu Christi / den
 welcken Petrus bekende / zeggheende: Ghy zijt Christus / den
 Sone des levendighen Gods: Op dat een pegelick die gheloost
 ende gedoopt zal zijn (siet hier het ontbinden) salich werde: ende
 die niet en zal gheloost hebben (siet hier het binden) verdoemt
 werde. Ghelijck oock onse Salichmaker zeyde: Wie my ver-
 worpt / ende myne woorden niet en ontfanght / die heeft eenen
 die hem oordeelt / het woordt dat ick ghesproken hebbe zal hem
 oordeelen ten wtersten daghe. De sonden (zeyt Ambrosius) zijn
 vergehen door het woordt Gods / van het welke den Levijt
 eenen Wtleggheer ende als eenen Wtboerder is. S. Chrysost. in
 synen vierden Tomus van Lazaro: Ick en wil niet dat ghy uwe
 sonden biecht aen eenich Mensche / die v daer na de selue kan
 berwijten / ofte v onteeren / midts de selue ouer al verbraydende:
 maer toont uwe wonden God / die den waren ende goeden Me-
 decijn is. Daer na brenghet hy Godt in / sprekende aldus: Ick en
 dwinge v niet te komen inde alghemeyne Vergaderinge / belijdt
 my alleen uwe sonden / op dat ick v ghenese. Maer staeter dan
 niet gheschreuen inde Handelinghen der Apostelen / datter bele-
 van de gene die gheloost hadden / quamen ende beleden ende ber-
 kondichden hunne wercken voor den voeten der Apostelen?
 Item / Jacob. 5. Bekent malkanderen uwe sonden? Item / onse
 Heere en zeyt hy niet: Gaet / ende vertoont v den Priester? Wat
 zegt ghy dan? En is de Orbiechte hier niet vastelic gegrondet?
 Wat belanght tghewe datter gheseyt wordt inde Handelinghen
 der Apostelen / daer en wordt gheen ghewach ghemaect van
 de Orbiechte / maer bande ghene de welke haer selben besigh
 ghehouden hadden in curieuse saken / dat die haer Boecken
 brochten / ende de selbe verbranden inde teghenwoordicheyt van
 Paulum ende de ghene die by hem waren / ende also hare sepleit
 int openbaer bekenden: ghelijckertwijs Mar. 1. 5. betuyghet wort
 dat die van Judea ende Ierusalem wt-ginghen by Johannem
 den Dooper / om van hem inde Jordane ghedoopt te worden /
 ende datse hare sonden bekenden / ende dit onghetwiffelt int
 open-

Mat. 16.

16.

Mat. 16.

19.

Mat. 28.

16.

Jod. 12. 48

Ambrosi
lib. de Cain
& Abel.

Act. 19. 18.

Mat. 8. 4.

Act. 19. 19

Matth. 3.
3. 6.

niet onghetwiffelt dat se hare sonden bekenden / en oock by niet alle reere aen
 spne

openbaer. Want geen van dese twee is een Oorbiechte geweest:
 maer een bekentenisse/ ofte (om beter te spreken) een betuyginge
 van boetbeerdicheit harer sonden diese gedaen hadden/ ghelijc-
 kerwijs oock de selve plaetse alsoo wtleydt een van hare Dooz-
 naemste Doctoren/ Thomas de Vio Cajetanus Cardinael van
 S. Sixtus. Also oock en vermaent den H. Apostel Jacobus van
 gheen Oorbiechte/ als hy zeydt/ Belijdet malkanderen uwe son-
 den. Want de Oorbiechte en wort niet ghedaen teghen malkan-
 deren / maer alleen teghen de Priesters: Maer den Apostel die
 spreekt hier van een belijdenisse der sonden/ dooz de welcke wy
 teghen malkanderen bekennen/ dat wy Sondaers zijn / op dat-
 men voor ons bidde/ ende van een belijdenisse der sonden die wy
 d'een teghen den anderen begaen hebben / op dat wy alsoo niet
 malkanderen zouden moghen versocht worden. Van t'ghene in
 den Euangelio gheseyt wordt: Gaet henen/ ende vertoont b den
 Priester/ zeydt den Oncht-vader Ambrosius: Wie is den waren
 Priester? anders als diē/ die Priester is inder eenwicheit. Ende
 Chrysostomus zeyt op de selve woorden: Christus gheneest den
 Melaetschen/ ende zeydt tot hem / Gaet henen/ ende vertoont b
 den Priester/ ende offert t'ghene Mofses b inde Wet heeft bebo-
 len / voor uwe ghenefinghe. Onoyt ghehoorde zake! De Heere
 gheneest den Siecken / ende ebenwel zeyndt hy hem tot de Wet
 van Mofses. Waerom doet hy dat? Nelders anders/ dā om dat
 de Joden hem niet en zouden konnē schelden voor eenen Over-
 treden der Wet. En Cajetanus: Jesus Christus verklaert tot
 wat eynde dat dese zeyndinge tot den Priesteren strect/ namelic/
 dat splieden ondercassende hoe dat hy ghenesen is/ daer wt zou-
 den mogen een ghetuygenisse hebben bande macht die ick hebbe
 om miraculen te doen. De Historien betuyghen datter gheen
 Wet noch Instellinghe bande Oorbiechte gheweest en is voor
 Innocentius den derden/ die Paus was Anno 1204. Laet ons
 voortvaren ende komen tot het vierde point. Ten vierden/ IIII.
 Eben al of het Bloedt Jesu Christi niet ghenotichsaem en ware/
 menghelt men het inde Roomsche Kercke met het Bloedt der
 Martelaren: Niet teghenstaende dat Paulus Heb. 9. zeydt/ dat
 het Bloedt Christi/ die dooz den H. Gheest Golt syn selven heest
 op gheoffert zonder eenighe vlesche / onse consciētien reynicht
 van doodelicke wercken / om den levenden Godt te dienen.
 Ten vijfden/ inde Roomsche Kercke stelt men meer vertrouwen
 op de verdiensten der Heylighen ende Creaturen/ als op de ghe-
 hooz-

Thomas de
 Vio. Caie-
 tanus in 19.
 cap. Act.

Ambrosius
 serm. 3. in
 Psal. 119.
 Chrysost.
 hom. 12.
 de Cana-
 nea.

Thomas
 Cajetanus
 in 2. cap.
 Matth.

I. Pet. 1. 19.
 Ioan. 1. 9.
 Apoc. 1. 6.

V.

Augustinus

Jer. 17. 5.
7.

August. in
Manuali
cap. 22. &
sermo. 40.
de verbis
Dñi.

VI.

Job. 8. 8.
2. Petr. 1. 9

2. Petr. 2.
21.

hooftsaemheydt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de Heere door de Propheet Jeremias zeyt: Vermaledijt zij de Man/ die hem op Menschen verlaet/ ende die Vleesch hout voor synen Erven/ ende die met synen herten banden Heere wijckt. Gesegent daerenteghen is de Man/ die hem op den Heere verlaet/ ende de Heere syn toeverlaet is. Den Oudt-vader Augustinus placht te zeggen: Alle myne hope is ghegrondet op de doot van mynen Heere: syn doot is myn verdienste/ myn toeblycht/ myn salichz/ myn leven ende myn verrijfeninge. Ten zesten/ men is niet te vreden met de heylighe Schryfture: men moetter noch aen klampen de ydele ghenoechsaemheyt van hare ongheschevens Traditien. Men zeydter dat de heylighe Schryfture in sich niet en verbatet al tgene nootsalichelick is ter salicheyt: zo ten aensien van het geloof/ als ten aensien van de goede zeden. Jesus Christus betuyghet in d' Euangelium/ dat de Schryfture volkomen is: Ende datse in sich verbatet/ al t'ghene totter salicheyt nootwendich is/ zo ten aensien van t'geloof/ als ten aensien van de goede zeden. Joann. 15. 15: Al wat ick van mynen Vader ghehoort hebbe/ dat heb ick u kondt ghedaen. Matth. 15. 9: Te verghheeft eeren sy my/ leerende de Gheboden der Menschen. Matth. 23. 19: Gaet/ ende leert alle Volckeren/ hun doopende in den Name des Vaders/ des Soons/ ende des H. Gheests/ hun leerende onderhouden al wat ick u bevolen hebbe. Ergo/ niet dat de Menschen u bevelen. Want de H. Schryfture wesende volkomen/ en heeft gheene Traditien van nooden. Deut. 4. 2: Ghy en zult daer niet toe-doen dat ick u ghebiede/ ende en zult daer oock niet af-doen: op dat ghy bewaren meucht de Gheboden des Heeren uwer Gods/ die ick u gebiede. Ende in selfde Boec/ cap. 12. Alles wat ick u lieden ghebiede/ zult ghy houden/ dat ghy daer na doet: ghy en zult niet toe doen/ noch daer van doen. Also den Wijse-man oec Proverb. 30. 6. Doet niet tot syne Woorden/ dat hy u niet straffe/ ende wordet leughenachtich ghebonden. Den Wijse-man betuyghet oock/ dat de H. Schryfture alleen is den Stock-reghel van het gheloof/ ende van de goede zeden: den welken gheen Mensch en kan verbreken: Alle redenen mynes Monts zijn recht/ daer en is niet verkeerts noch valschs in. Ende Petrus in synen 2. Zeyndtbrief/ zeydt hy oock niet: Het ware beter dat sy den wech der gherechticheydt niet bekendt en hadden/ dan dat sy hem bekennde weder af-keeren van de heylighe Leere die hun ghegheven is? Doen de Papisten niet teghen

enot vuyghen dat seet gheboven/ in den ip niet alle reer aen
syne

teghen alle dese plaetsen der H. Schrifsture? Stellen se hunne O^odonnantien niet beneffens de selve? Ende dat noch meer is/ (o schrickelicke sonde!) voeghen sy niet by/ ende trecken sy niet af vande Gheboden Gods het ghene hun goetd dunckt? de selve den kinderen leerende in hunne Scholen aldus:

Boven al bemint eenen Godt.

Ydelick en sweert, noch en spot.

Vyert de Heylighe-daghen allegader.

Eert v Moeder ende Vader. &c.

Laten sy hier niet achter het tweede Ghebodt/het welcke is van gheen Beelden te maken? ghebeden sy niet teghen het eerste Ghebodt/datmen de Hepligen zal aenroepen? teghen het vierde Ghebodt/vande hepliginghe des Sabbaths/datmen zal onderhouden de Feest-daghen? splisten sy het leste niet in twee/ ont dat sy het tweede vergeten hadden? Strijdt dit niet regel-recht teghen alle de plaetsen der H. Schrifsture/die wy hier boren hebben by ghebrocht/ende t'ghene Joannes Apocal. 22. 18. zept: Ick betuyghe eenen peghelicken die de prophetie deses Boeck hoort/ ist dat yemant toe-doet tot desen/ Godt zal toe-doen op hem de plagen die in desen Boeck geschreven zijn: ende ist dat yemant af-doet van de woorden des Boecks deser prophetie/ Godt zal syn deel af-doen van den Boeck des levens/ende vande heplighe Stadt/ende van dat in desen Boeck geschreven is. De Decreten der Pausen leeren ende zegghen/ men moet hem houden aende H. Schrifsture/ende niet aende woorden der Menschen/hoe heplich datse oock zijn. Origenes plach te zegghen: Wy moeten de heplighe Schrifsture tot ghetuyghe roepen. Want op t'gene ons goetd dunckt/ ende dat wy by brenghen/ en moghen wy gheen gheloobe stellen. Van ghelijcken oock Hieronimus/ T'ghene zonder de authorighept der hepligher Schrifsture wort gheseydt/ machmen alsoo lichtelicken berwoopen/als by brenghen. Ende op een ander plaetse spreekt hy aldus: Wy en moeten de dwalinghe van onse Vaders/Moeders/ ende Voor-ouders niet volgen/maer de authorighept der Schrifsturen/ ende het Ghebodt Gods dat hy ons ghegheven heeft. Want door onwetentheyt der Wet/zullen sy den Antichrist voor Christum ontfanghen. Ende wederom op een ander plaetse: Zonder de authorighept der hepligher Schrifsturen/ en moetmen geen snateringhen noch gheen gheklap ghelooven. Lactantius zept oock: Men moet de Menschen niet volgen/maer God. Zeer treffelick is oock de sententie

Origenes
hom. 1. in
Ieremiam.

Ieronimus
in Matth.

Item, in
Ieremiam.

Item, in
epist. ad
Titum.
Lactantius
lib. 6 divi-
narum Instit.
cap. 8.

Augustini

hooftsamenheidt des Soons Godts : niet teghenstaende dat de
 Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zeyt: Vermaledijt zij de Man/

Augustin'
 libr. 3. de
 Trinitate.

August. ad
 Paulinum
 epist. 112.

Aug. contra
 Donatistas
 lib. 3. cap. 5

Contra Fau-
 stum lib. 6.
 cap. 16. &
 lib. 18. cap.
 22.

Jeromimus
 in Isa. dist.
 26. quest. 5

Joan. 8. 51.

Aug. lib. 10
 de Civitate
 Dei, cap. 19

Augustini / daer hy zeydt: En wilt niet ghelooft samen myne
 Schriften/ghelick de Canonische Schrifte / maer al t'ghene
 ghy inde selve zult binden dat ghy niet en gheloofst / gheloobet
 zonder twiiffelen: maer inde myne/ indien ghy niet en verstaet
 het gene ghy voor zeker hielt/ en gheloobet niet vastelick. Ende
 op een ander plaetse: Ick en kan noch en mach niet loochenen/
 dat zoo wel in myne groote als kleynen Boecken / vele dinghen
 zijn die niet goet oordeel/ende zonder roeckeloosheyt versmaedt
 worden. Den selfden Oudt-vader/schryvende aen Paulinum/
 zeydt: Ick en begeere niet/dat ghy my volghen zult/op dat ghy
 niet en dencke / dat ghy't nootsakelick moet ghelooben / om dat
 het van my gheseyt is; maer op dat ghy gheloofst de H. Schrift.
 Ende int derde Boeck teghen de Donatisten/zeydt Honoratus
 Aemica: Menghesien dat Christus de waerheyt is/zo moeten wy
 meer na volghen de waerheyt als de ghewoonte. Item/teghen
 Faustum; scheldt hy wt Godes Woort niet alleen voor valsche
 Propheeten/maer oock voor Dieven ende Moordenaers/ alle de
 gene/ die den Volcke Gods yet anders dorven voordraghen als
 de Canonische Schrifte. En hier op brengt hy by Joan. 10. 8.
 Al die voor my ghekomen zijn/zijn Dieven ende Moordenaers.
 Ende Hieronymus op Isaiam: Al waer eenen Propheet noch
 eens zo gheloofbaer; indien hy yet verkondicht dat tegen Godt
 strijdt/men moet hem niet ghelooben. Zoo en moeten wy dan
 niet gelooben de Papisten/de welcke op de H. Schrifte zulcke
 grove glossen derren maken. Hier benessens zo verbieden sy het
 Volck de H. Schrifte te lesen: niet teghenstaende dat Moyses
 Numer. 11. zeydt: Woude Gode / dat al het Volck des Heeren
 propheteerde/ ende de Heere synen Gheest op hun gabe. Ende
 David zingt Psal. 1. 2. Dat den vromen lust heeft tot de Wet des
 Heeren / ende spreekt van syne Wet dach ende nacht. Item/
 Coloss. 3. 16. staeter: Het Woort Christi woone risckelic in ulieden
 met alle wijsheyt: Leert ende vermaent malkanderē: ende zingt
 den Heere in uwe hertē met Psalmen/ Lof-sangen/ende Geeste-
 liche Liedekens. Want de H. Schrifte te lesen/ is niet alleen
 profijtelick/ maer oock nootsakelick alle Lidmaten der Kercke
 Gods. Voorwaer/voorwaer/zegghe ick ulieden/ zoo yemande
 myn Woort hoort/ die en zal den doot niet sien inder eeuwichheyt
 spreekt de Heere. Hier mede stont zeer fray ober een Augustinus
 op een zekere plaetse: Het en is niemant verboden kennisse der
 waerheyt te hebben: het ghene datmen doen kan in stede van
 eerlicks

eerlicke oeffeningen. Hoe veel tijts verlijten wy hedensdaechs Mannen ende Vrouwen/ in't gaen/ in't komen/ in't spelen / in't klappen/ in't achterklappen / in't aenschouwen van spelen ende andere sotternijen? O! hoe veel beter waert / datse de heylighe Schrifture lasen/ die haer onderricht van hare salicheydt.

Ten zevensten/ die bande Roomsche Kercke beroemen hun van hunne wercken / ende meynen dat de selve hun kunnen rechtbeerdighen vooz den Throon Gods / den Throon der gherechticheydt. Daer sy nochtans vele dinghen doen / die teghen den wille Gods strijden/ die den eenighen reghel is der barmhertichent. Hier in zijn sy ghelijck den hooberdighen Phariseus / die by Luc. 18. zeyde: O God/ ick dancke v/ dat ic niet en ben als andere Menschen/ Roovers/ Onrechtbeerdige/ Overspeelders/ oft oock als desen Tollenae: Ick vastte tweemael inde Weke/ ick ghebe Chiende van al dat ick besit. Het eeuwighen leven is een gabe Gods / wt ghenaden beloofte ende ghegheven alle de ghene die in Christo Jesu ghelooven. De wercken dan en zijn gheen oorzaken vande salicheyt/ maer alleen ghetuyghen/ dat de ghenade Christi ons ghegheven is. Is het door ghenade? zo en is het niet door de wercken: andersins ghenade/en is gheen ghenade/ ghelijckerwijs Paulus totten Romeynen zeyt. Also dat het betrouwen ende roemen op de wercken / niet en helpt tot het eeuwighen leven. Maer het is veel zekerder / te spreken metten Publicaen/ Godt/ weest myns Sondaers ghenadich. Want de Heere zeydt van hem: Ick zegge nlieden/ dese ging rechtbeerdich in sy Huys meer dan d'andere. Want zo wie hem selven verheft/ die zal vernedert werden: ende wie hem selven vernedert/ die zal verheven werden. Ten achtsten / die vande Roomsche Kercke meynen dat sy wijser zijn dan den Meester aller Meesteren/ wanneer sy veel meer doen met hunne overtollighe/ ofte om beter te zeggen/ met hunne ober-vermetelike wercke/ als hun van hem beboeten is. Als of sy de goede wercken door hun selven deden/ ende niet door de ghenade Gods / zonder welcke den Mensch gantsch gheen goet doen kan. Kan haer oock een Aelise beroemen (zeydt de Heere) tegen dien die daermede houwet? Ende onsen Salichmaker: Niemandt en kan tot my komen/ ten zij dat hem trecke de Vader die my ghesonden heeft. Wederom: Zonder my en kondt ghy niet ghedoen. Oock den Apostel zeyt aldus: Ick en doe het goede niet dat ick wil/ maer ick doe het quade dat ic haer. Ende op een andere plaetse: Niet dat wy wt ons selvē bequaem

VII.

Rom. 11. 6

Luc. 18. 13.
14.

VIII.

Esai. 10. 15

Joan. 6. 44

Rom. 7. 15

2. Cor. 3. 5

D i j

zijn

hooftsaemheydt des Soons Godts : niet teghenstaende dat de
 Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/
 18

zijn pet te dencken/ als wt ons selven : maer dese onse bequaem-
 heyt is wt Godt. Inghelijckis zept oock Jacobus : Alle goede
 giste ende alle volmaeckte gabe is van boven komende / vanden
 Vader der lichtē. Na dien dan alle goede gabe van God komen/
 ende wy van ons selven niet en vermoghen ; zullen wy dan ons
 noch roemen dat wy meer doen als ons bevolen is/ en derhalven

Gen. 8. 25

IX.

dat wy niet onse overtollighe wercken pet verdienen? De ghes-
 dachten des Menschen zijn boos van syner jeucht aen/ spreekt
 de Heere : en alle Menschē in syn wesen en is niet dan ydelheyt/
 zeidt de Propheet David. Ten neghensten/ zoo gaen sy hun
 (teghen de wt-ghedruichte Wet) buyghen voor de Beelden der
 Schepselen/ Godt dienende met een wterlicke ende vleeschelike
 maniere/ verboden in Gods Woort/ zonder twelck nochtans al
 watmen doet/ gheschiedt zonder gheloove/ ende is derhalven af-
 griffelike sonde voor Godt. Godt en wil niet dat syne Kercke
 gheleert werde door t'behulp der Afgoden : maer alleen door de
 predicatie van syn W. Woort. Daerenboven en kanmen de God-
 delike Majesteit in gheener manieren af-beelden. Ende al hoe-
 wel het ons gheoorloft is de Creaturen af te beelden/ so verbiedt
 nochtans God haer beeldenisse te maken/ om die te vereeren ofte
 Godt daer door te dienen. Boven dien spreekt hy ooc Exod. 20. 4.
 Ghy en zult v geen Beeldt noch gheenige ghelijckenisse maken/
 noch van datter boven inden Hemel/ noch van datter beneden op
 Aerden / noch van dat in de Wateren onder der Aerden is : En
 bidtse niet aen/ ende en dientse niet : want ic de Heere ulwe God/
 ben een jaloers Godt. Siet Deuteron. 4. 15. 23. int 7. 5. int 11. 16.
 int 17. 3. int 27. 15. Leviticus 26. 1. Josue 24. 14. int 2. Reg. 18. 4.
 Isaias 40. 18. 25. ende int 42. 8. int 46. 5. Leest Jeremias cap. 10.
 Baruch 6. Sapient. 14. en 15. Psal. 115. 4. ende 135. 15. ende 97. 7.
 Ende de Handelinghen der Apostelen cap. 17. 29. Wy dan die
 Gods gheslaechte zijn/ en moeten niet meynen dat de Godtheydt
 den Goude/ oft Silver/ oft Steen (door Menschen konste ende
 bedenckinge ghesneden) ghelijck zij. Siet oock Roman. 1. 23. 25.
 1. Cor. 8. 4. item 10. 14. item 2. Cor. 6. 16. wt welke plaetsen men
 oogenschiynelick kan mercken de ydelheyt der beelden. Lactan-
 tius Firmianus in het tweede Boec der Godliker instellingen/
 spreekt aldus : Godt/ wiens gheest ende macht over al verbiypt
 is/ en kan nimmermeer van ons wesen : zoo zijn dan de Beelden
 onnoodich. Ende int 6. Boeck cap. 2. En moetmen zulck eenen
 niet voor wetsinnich houden/ die God een Licht en Wasse-keerse
 offert/

offert/ daer hy nochtans den oorspronck ende Geber des Lichts
 is? Wederom int tweede Boeck cap. 4. zeydt hy/ Datter gheene
 Religie kan wesen/ter plaetsen daer de Beelden zijn. S. Augu-
 stinus int vierde Boeck bande Stadt Gods/zeyt/ Dat de ghene
 die Beelden eerst ingevoert hebbe/ de vreesse Gods wt de Werelt
 werch ghenomen ende de dwalinghe vermeerderet hebben. Int
 Concilium van Constantinopolen/ ghehouden door Constanti-
 nus de vijfde/ int by-wesen van acht-en-dertich Wissehoppen/
 zijn de Beelden verboden ende veroordeelt: int Concilium van
 Toledo/ en t Concilium Elibertinum van gelijken. Eppianus
 in het eerste Tractaet tegen Demetrius/ schrijft zeer wel/ dat de
 ghene die Beelden eeren/ den Duybel eere doen: want God wil
 inden gheest ende waerheyt aenghebeden werden/ ende niet inde
 Beelden. Zoo datmen dan de Beelden niet aenbidden en moet:
 die nochtans bande Wapisten aenghebeden werden. Van ghe-
 listiken gaen sy de Engelen ende Hepligen aenroepen: het welck
 tegel-recht strijt tegen de H. Schrift. Want also spreect God:
 Ick ben de Heere/ dat is mynen Naem/ en wil myne eere geenem
 anderen gheven. Ende elders: Ghy zijt stof/ ende zult wederom
 in stof lieren. Act. 10. 25. Ende als het gheschiede dat Petrus
 in-quam/ ginch hem Cornelius te ghemoet/ ende vallende totten
 voeten aenbadt hem. Daer Petrus rechte de hem op/ zeggende:
 Staet op/ ick ben oock self een Mensche. Waerrenboven zeydt:
 Joan. Apocal. dat den Enghel niet aenghebeden en woude zijn:
 Want hy spreect alsoo: Ende ick viel voor syne voeten/ om hem
 te aenbidden: en hy zeyde tot my: Siet dat ghy dat niet en doet:
 ick ben v Mede-knecht/ ende uwer Broederen een/ die het ghe-
 tynigenisse Jesu hebben aenbidt Godt. Epiphanius sprekende
 vande H. Maghet/ zeyt: God die het Woort is/ heeft het Vlesch
 aentgenomen van Maget Maria: niet nochtans tot dien eynde/
 op daermen de Maget zoude aenbidden/ ende haer God malien/
 noch ooc op dat wy in haren Name zouden offeren. Ende straet
 daer na: Dat de Vrouwen niet en zegghe: Wy eeren de Konin-
 ginne der Hemelen. Ende boorder: Den Vader/ den Sone/ ende
 den H. Geest moectmen aenbidden: niemant en mach Mariam
 aenroepen/ noch Man/ noch Vrouw/ wie het zij. Desen dienst
 is men Godt alleen schuldich: de Engelen selfs en zijn zulcken
 eere niet weerdich. Den selfden Epiphanius teghen de Colprid:
 spreect wederom: Het Lichaem vande H. Maget was warach-
 telick heplich/ nochtans en was het geen God. Ander waerheyt

Augustin'
 libr. 4. de
 Civit. Dei.
 p. 8. 31.

Joan. 4. 23.

Esa. 42. 8.

Gen. 3. 19.

Apoc. 19.

10. 11. 22. 9.

Epiphanius

lib. 3. tom. 2.

2. heft. 79.

hooftsaemheydt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de
Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/

de Maget was Maget ende gheert: nochtans en is sy ons niet
boorghestelt geweest om aenghebeden te werden: maer sy selve
heeft den genen aenghebeden/ die na den vleesche wt haer voort-
ghelomen ende gheboren was. Maer de Papisten/ en bidden sy
de V. Maghet niet aen? en zegghen sy niet teghen haer/ Maria
Moeder der ghenaden/ Moeder der vermherticheyt/ beschernit
ons vanden boosen Opand/ ende ontfanght ons in de ure onses
doodts? En bidden sy de Engelen en Hepligen niet aen? ja selfs
hare Reliquien? Wat zept S. Chrysostomus/ sprekende vande
zeven Machabeen/ in syne 2. Homilia? En neemit uwē toeblycht
niet tot de Afschen der hepliger Lichamen/ ende de oberblyffelen
van haer Vleesch/ ende alle de Brenderen/ die door lancheyt van
tijden verteert zijn: maer opent de oogen des geloofs/ ende siertse
overdeet met de Godlike kracht/ ende de genade des H. Geests:
ende blinckende door de klaerheydt des Goddelicken Lichts.

X. Ten thienden: Sy bindē t Lichaem Christi aende gedaente van
Wijn/ die eben-wel (ooc na de consecratie selve) duyfent
verrottinghen/ verderffelichheden ende misbruycken (vande wt-
nemēde heerlicheyt des Lichaems Christi gantsch vrent zijnde)
onderworpen zijn. Hier mede berooben sy Christus opper-Prie-
sterschap inder eeuwichē: aenghesien sy hem eenighe Mede-
hulpers ende Na-volgers stellen/ te weten/ de Papen: De welcke
(so sy zeggen) wederom van dage tot dage den Sone Gods op-
offeren aen den Vader/ voor de sonden des Werelts: Als oft de
offerhande die eenmael geschiet is aen den Houte des Cruyses/
niet genoechsaem en ware: daer nochtans den Apostel Heb. 10.
zept/ dat hy met eene offerhande gheheplicht heeft de ghene die
gheheplicht worden: ende dat wy gheheplicht zijn door het op-
offeren van het Lichaem Jesu Christi eenmael gheschiet. Inden
Heb. 7. 27
selfden Brief zept hy / dat Jesus Christus eens sich selven op-
gheoffert heeft/ ende dat dese offerhande ghenoechsaem is: ende
Levit. 16. 3
ghelijck de Priesters inde oude Wet deden / voor de sonden van
hun selven en des gantschen Volcs. Maer desen Jesus Christus
Heb. 1. 3.
(zept de Apostel) hebbende eene volkomene offerhande voor onse
ende 10. 12
sonde gedaen/ is geseten ter rechterhant Godes inder eeuwichē.
Also dat de geloovige volkomelick met God versoent zijn/ door
het eenich offeren Jesu Christi. Dit is het ghene Joannes zept/
1. Jo. 2. 1
dat onsen Salichmaker syn Lichaem ende syn Bloet/ Gode den
Colos. 1. 14
Vader opgheoffert heeft/ tot salicheyt des gantschen mensche-
ken

ken gheslachten/ ende tot vergebinghe der sonden. Nu dan (zept Paulus) daer dese vergebinge is/ daer en is niet meer offeringhe voor de sonde. Dit alles niet tegenstaende/ zo gaen hem de Discipelen wederom tot vergebinge der sonden op-offeren/ als ghe- noch bekent is wt het gene sy in hunne Bissen zeggen: Suscipe sancte Pater omnipotens, aeternus Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccatis meis, & pro omnibus circumstantibus, vivis atque defunctis. Dat is: O heylige Vader/ almachtige en eeuwige God/ ontfanght dese onbebleekte offerhande, de welke ick uwe onweerdige Dienaer/ v op-offere voor myne ontallicke sonden/ ende voor alle de Onstanders/ zo levende als doode. Maer wat is die alles te zegghen/ anders dan dat de eenighe offerhande des Soons Gods/ zo kleyn van machten ende van werden is/ dat se niet ghenoechsaem en kan wesen/ om de selfde onse misdaden wt te wischen inder eeuwichheit? Voorder/ en is dat niet ghestelt eenen Sondaer (die een sterffelick Mensch is/ wiens lippen besmet zijn) voor den ghebenedijden Sone Gods/ die het Lam is zonder blecke/ inde welcken (volgens de Prophete) noch bedroch noch sonde ghebonden en is? Wat offerhande eyscht dan Godt heden/ daeghs van ons? zeydt Lactantius: De offerhande van soeticheyt/ onnoosel leven/ en goede wercken. De onbebleetheit der Sielen ende onse giste/ de dancseggingen ende lof-sangen: dit zijn de offerhande die God van ons vereyscht. Van zodanige offerhanden wort ghewach ghemaect in het eerste Boeck Samuelis cap. 15. Meynt ghy dat de Heere lust heeft aen offer ende brant-offer/ als aen ghehoorsaemheyt der stemme des Heeren. Siet/ ghehoorsaemheyt is beter dan offer/ ende op-mercken is beter dan het vette der Kammie. Offert Gode danc (zept David) ende betaelt den Hoochsten uwe ghelofte. De offerhanden die God behagen/ zijn eenen beangsten Geest: een beangst ende ver- ragen Herte/ zult ghy (God) niet verachten. Item/ door den Prophete Oseam/ ende by Mattheum/ spreekt onse Salichmaker: Gaet dan henen/ ende leert wat dat is/ Ick wil vermiherticheyt/ ende niet offerhande. Daer beneben vermaent ons Paulus/ dat wy onse Lichamen Gode begeben/ tot een levende/ heylige/ ende wel-behagende offerhande/ het welc (zept hy) is uwen redelicken Goddienst. Ende totte Hebreen cap. 13. Laet ons dan door hant alreits Gode de offerhande des lofs offeren/ dat is de vruchte der Lippen die spreken Name belijden. Dit zijn dan de offerhanden des

Geb. 10. 18

Esa. 53. 9.
1. Petr. 2.
22.
Lactantius
lib. 6. divi-
narum In-
stit. cap. 24
& 25.

Psalm. 50.
14.

Psalm. 51. 19

Osee 6. 6.
Mat. 9. 13
et 12. 7.
Romm. 12. 2

hooftsaemheydt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de
 Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zeyt: Vermaledijt zij de Man/

des nieuwen Testaments/ die God van ons boordert. Aengaende
 de Misfe / sy en kan niet verbeteret worden onder de offerhanden
 des nieuwen Testaments: nademael sy geen fondament en heeft
 in Gods Woort: maer is een enkel dichtsel der Menschen/ ofte
 veel eer des Duybels: de welcke noch den levenden noch den
 dooden vorderlick en is/ dan om haer totten verderbe te brengen.
 Want het Lichaem Christi en kan nu niet meer geoffert werden:
 nademael syne offerhande aen het Cruyce geschiet / duert tot in
 der tot inder eenwichteyt/ volghens den Apostel Paulum. Het is
 dan een groot misbruyck/ hem te willen inde Misfe offeren/ aen-
 gesien hy maer eenmael geoffert en kan werden / ende den Mis-
 Wape niet bevolck en heeft syn Vleesch ende syn Bloet te offeren.
 Mat. 26. 26. Want hy heeft gheseyt: Nemet ende etet/ doet dit tot myner ghe-
 dachtenisse (hy en zeyt niet/ offert dit:) Inghelijcks nemende den
 Marc. 14. 24. Drink-beker / zeyde hy: Desen Drink-beker is het nieuwe
 Testament in myn Bloet. Hy en noemt het gheen offerhande/
 Luc. 22. 20. maer een Testament: ghelijck het oock ghenoeemt wert vanden
 Apostel totten Hebreern. Ick weet wel / dat sommighe vanden
 Oude-vaders het houden van het V. Nachtmael/ een offerhande
 heeten: als Cyprianus/ Augustinus/ Chrysostomus. Maer sy
 hebben het dien name ghegeven/ niet om datmen Christum op-
 offerde; maer om dyderhande oorsaken: Eerstelick/ om dat de
 Christenen hunne lichamen ende gheest door het Vper des Ghe-
 loofs Gode endesynen Sone Jesu Christo offeren ende consa-
 creren/ tot een levende offerhande. Ten tweeden/ om dat de Chri-
 stenen alsdan een offerhande des gherechticheyts/ des lofs/ ende
 der dancksegginghen Gode offeren/ het welcke de warachtighe
 offerhanden der Christenen zijn/ ghelijck hier voren bewesen is.
 Ten lesten / om dat in het V. Abontmael de Christenen de ghe-
 dachtenisse honden/ van die groote offerhande/ die Jesus Christus
 synen Vader ghedaen heeft/ tot verlossinghe ende boldoeninghe
 voor de sonden syns Volcs: het welcke is de oprechte offerhande
 van versoeninghe tusschen God ende de Menschen. Alsoo is dit
 oock verstaen gheweest van Augustinus/ in synen 23. Bries tot
 Bonifaciu: ja van alle de oude Leeraers. Van het etē des Abont-
 maels/ zendt Ambrosius op den 1. Corinth. cap. 11. Om dat wy
 verlost zijn door de doot onses Heeren / tot syner ghedachtenisse
 etende ende drinkende/ bediedē wy het Vleesch ende het Bloet/
 dat voor ons op-geoffert is. Item/ Augustin. sprekende van het
 Sacrament des Abontmaels/ int 12. cap. teghen Adamantum
 een

een Discipel Manichet/ schrijft/ Wy moghen wel volkomelick
 zeggghen/ dat dit ghebodt ghestelt is in een teeken: aenghesien
 onse Salichmaker gheen werck en maectt van te zeggghen Dit Matt. 26.
26.
 is myn Lichaem, daer hy nochtans het tecke sijn Lichaems gaf.
 Ja dat meer is: Indien wel wy acht willen nemē op tgene de dy
 Evangelisten van het instellen des Abontmaels schryven/ ende
 van gelijcken Paulus 1. Cor. 11. Wy zullen bevinden dat Iesus
 Christus het selfde heeft wtghedeelt onder twee specien/ daer het
 de Dis-Papen maer onder eene specie wt en repcken. O ongherij-
 ntheit! Maer de Religie/ diemen de Gereformeerde noemt/
 bedient het na de instellinghe onses Salichmakers/ onder twee
 ghedaenten. Sy houdt haer te vreden met de eenighe offerhande
 Christi/ noch en neent tot niemant anders haren toeblycht/ dan
 tot hem alleen/ die ons leven/ onsen wech/ ende onse salicheit is. Joā. 3. 15.
 De welcke den Menschen ghelijck gheworden zijnde/ ende eene
 Menschelike ghedaente aenghenomen hebbende/ vercenicht
 met sijn Goddelickheyt/ heeft ons versoent/ heeft ons den wech
 bereydet/ heeft sijn selven ons aen-gebooden tot eene deure ende
 eenen wech/ op dat een pegel die in hem geloost niet en vergae/
 maer hebbe het eeuwich leven: een warachtige volheyt van het
 opperste goet. Sy betrouwt oock vast op dit fondament/ Dat wy Rom. 5. 1.
 gherechebeerdicht zijnde door den gheloove/ vrede met Godt Rom. 8. 1.
 hebben/ door onsen Heere Iesum Christum/ ende datter gheene
 verdoemenisse en is voor den genen die in Christo in-gelijst sijn.
 Sy heeft zo goet betrouwen op desen gront/ als den goeden Si-
 meon/ de welcke zeyde: Nu laet ghy/ o Heere/ uwe knecht in vrede Luc. 2. 29.
30.
 gaen/ want myne ooghen hebben uwe salicheit ghesien/ die ghy
 bereyt hebt voor aller Volckeren aengesicht. Daerenteghen die
 bande Roomsche Kercke steunen dan op de verdiensten des
 Maghets Maria/ dan op de verdiensten der Heylighen/ dan op
 hunne eyghene verdiensten. Somtijts jagen sy het Volck eenen
 schrick van het Vagebuer ende diergelijcke dingen aen; noch en
 sijn noyt gerust in hunne consciēten. Siet/ dit sijn de oorsaken
 dan/ waerom ic dese Religie af-sweere/ niet anders als de Hoere
 die ons in Apocal. 17. beschreven werdt. De welcke ick erkenne
 voor een Moeder van hoererij en alle groutwelen des Aertse.
 Ick weet wel/ dat de Opanden myner salicheit (door spijt van
 dese myne bekeeringe) een Werelt vol lasteringe zullē versieren/
 om my hatich inde Kercke des Heeren/ ende myne professie ver-
 dacht te maken: gelijk alreede sommige (zo binnen dese Stadt
 als

als blyuen de selve) begoft hebben. Maer wat zullen sy doch van
 my zegghe/ anders dan de Priesters van Bel in Babilon/ ende
 alle de Babiloniers vanden Koninck Darius/ na dat hy Daniel
 macht ghegeuen hadde/ om den Afgod Bel ende den Drake om
 te brengen; om inden lebenden Godt te ghelooben/ ende hem te
 dienen. Sy riepen alle te gader/ Onsen Koninc is een Jode ghe-
 worden. Even gelijck doen sy van my; Den Priester van Heerle
 ofte van het Casteel te Wouwe/ is een Ketter geworden/ en heeft
 synen Schepper/ synen Salichmaecker/ ende het warachtighe
 Catholijche geloobe verlaten. Maer kom hier mynen goeden
 Papist/ ende antwoort my: Wie heet ghy een Ketter? Wilt ghy't
 weten? ghy meucht het door syn teghen-deel vraghen/ aen eenen
 Jesuijt hy zal't u zeggen. Vraecht hem maer/ Wie is hy/ diemen
 eenen Christen ende eenen Catholijck zal noemen? Hy zal u ant-
 woorden/ De gene die ghedoopt zijnde/ belijde ende metter daet
 betoont het Gheloobe ende de Leere Jesu Christi/ warachtich
 God/ ende warachtich Mensch/ in syne Kercke/ de welcke ghe-
 regiert en beleydet wort onder een opperste Hoofd/ naest Jesum
 Christum/ welc is (so hy zeyt) den Paus van Romē: geender-
 hande secten oft opinien aenhangende/ die tegen het Catholijche
 Geloobe strijden. Siet/ daer liggen de Mosselen. Cis wel ghe-
 niest/ God zegen u. Wie is dan een Ketter? De gene/ die eenighe
 secte ofte opinie aenhangt/ strijdende tegē de Catholike Religie.
 Maer wat is dit voor een Kercke? Die gheregiert ende beleydet
 wort onder een opperste Hoofd naest Jesum Christum/ te weten/
 den Paus van Romē. Zo en ist dā nict de Kercke der Apostelen/
 de welcke van anders gheen Hoofd gheregiert en is/ dan alleen
 Jesum Christum: de welcke gheensins ghebonden en is aen het
 vervolgh der Personen. Welckes warachtige merck-teekenen
 zijn; de ware predicatie des Euangeliums/ de wettelike bedie-
 ninge der Sacramenten/ ende de Kerckelicken tucht: als Pau-
 lus 1. Cor. 3. 11. schrijft. Icem/ 1. Cor. 4. 15. Ephes. 1. 22. 1. Pet. 2. 5.
 Aren/ neen/ het is bij al een andere. Het is de ghene/ die de Ghe-
 boden Gods verlaten heeft/ om te volgen de Geboden ende In-
 stellingen der Menschen. Ende welc zijn de Ketteren in dese? De
 gene die eenighe secten ofte opinien aenhangen/ strijdende tegen
 dese Kercke. Maer wie zijn dese? Zijn't de ghene/ die naer hun
 goetduncken ende sinnelichheyt het Abonemaek ende den Doop
 veranderen? ofte de gene/ die tegen het Ghebode Gods Weelden
 maken/ ende die aenbidden? om eerst de Hepligen/ ende daer na
 God

Exod. 20.

4

Sacrament des Abonemaekes/

cen

God te eeren/ende aen te roepen? ofte de gene/die door de **Men-** **Mat. 15.**
 schelicke Instellingē de Geboden Gods te niete doen/ ten eynde
 dat de hunte in weerden mochten ghehouden werden? of zijn't
 de ghene/die Iesum Christum niet en begeeren te houden door **Ephes. 2.**
 het eenige Hoofd der Kercken? of zijn't de gene/die de spijsse ver- **22.**
 bieden/die God geschapen heeft om met dancksegginge te ghe- **1. Tim. 4. 3**
 nieten? ende die het houwelic verbieden/dat God ingestelt heeft?
 Neen/het en zijn geen van dese alle. Maer wie zijn dan doch dese
 Ketters/ende Vinders van nieuwe secten? Het zijn de gene/die
 het H. Abontmael en den Doop bedienen volgens de ordinantie
 Gods by **Mat. 26. 6.** **Marc. 14. 5.** **Luc. 22/1.** **Cor. 11.** **Mat. 28. 19.**
 Het zijn de gene/die geenderhande Beelt oft gelijckenisse en wil- **Eph. 2. 4**
 len maken/van alles wat boven inden Hemel oft beneden op der
 Aerden/oft inde Wateren onder der Aerden is. Het zijn de gene/
 die Iesum Christū houdē door het eenige Hoofd en Bruidgom **Eph. 1. 22**
 der Christelicke en Catholike Kercke: gelijc als geschreue staet/ **Mat. 21.**
 dat hy gestelt is bovē alle saken/om te wesen het Hoofd der Ker- **42.**
 ken. Siet hier van **1. Pet. 2. 25.** Het zijn de gene/die volgende het
 gebodt Gods de Menschelicke instellingē en geboden verachten
 ende verworpe/op dat die vandē opperste Schepper in weerden
 blijven en hare plaetse behoudē. Het zijn de gene/die met Christo
 alle de spijsen die tot onderhout der Menschen gheschapen zijn/
 door zuyver en reyn houden: die zeggen dat het gene indē mont **Mat. 15.**
 gaet/dē Menschen niet en besmet/maer het gene datter wegaet: **11.**
 gelijc dat ooc Paul. **Rom. 14. 3.** en **1. Cor. 10.** betuycht/alwaer hy
 zept: Al wat in't Vleeshuys verkocht wort dat eet/zonder yet te
 onderbragen om der consciencie wille. Item/tot de **Coloss. 2.** Dat
 dan niemant ulieden en oordeele in eten oft in drincken. Ende toc
 Titum 1. Alle dingen zijn den reynen reyn: maer den onreynen
 ende ongeloobigen is geen dinc reyn/maer ooc hun gemoet ende
 consciencie is onreyn. Ten lesten/het zijn de gene/die met Paulo
 zeggē/dat het houwelic is by allen eerlic/en een onbebleet bedde. **Geb. 13. 4**
 Dat het beter is te trouwen/dan te branden: Dit zijn al Ketters **1. Cor. 7. 9**
 by de Papisten. Maer (zeggē sy) het is dē Leechen wel geoorloft/
 doch dē Priesters niet/van wegen de belofte van zuyverheyt die
 sy gedaen hebben. Waer op ic antwoorde/dat God nergens den
 Priesteren het houwelick verboden heeft/maer selfs in het oude
 Testament bevolen. Ooc zept Paulus/ int nieuwe Testament/
 dat de Priesteren van synen tijde ghehouwet waren: Derhalven **1. Tim. 3. 2**
 schrijft hy aen Timoth. Zo moet dan een Bisschop onberispelic **Tim. 1. 5.**
 zijn/

zijn/eender Vrouwē Man/nuchtere/wacker/etc. en in het selfde
 Capittel 12. veers: De Diaconē zullē eender Vrouwē Man zijn/
 die hunne Kinderen ende hun Hups wel regeren. Het Boeck ge-
 heeten Canon Apostolorum spreekt aldus: Indien daer yemant
 is/die wil zeggen ende bewissen (onder den dec-mantel ende titel
 van Religie) dat de Priesters hunne Wijvē moeten verlatē ende
 begeben/die zij verbloect. Inde Historia Tripartita int 2. Boeck
 Cap. 14. staet van het Concilium Nicense/dat daer besloten was
 dat de Priesters niet en mochten trouwen: maer dat een zeker
 Egyptisch Bisschop / ghenaeint Paphnucius / met groote bij-
 moedicheyt sich hier tegen stelde/zeggende/dat het houwelic een
 eerlicke sake is/ende dat het geselschap van syne eygene vrouwe
 repnicheyt was: het geheele Concilium daertoe bewegende/dat
 sy noyt tot eeniger tijt zulck een Wet zouden op-brengen/ want
 indien sy dat deden / dat het hun een groote occasie zoude wesen
 tot hoererijse. Twelck het Concilium zo zeer behaechde/dat sy de
 sake lieten staen aenden bijen wille van een yegelic: zonder daer
 eenige Wet oft noot van te maken: Dit Concilium is gehouden
 in het Jaer 328. Platina in het leven van S. Sylvester/zept/dat
 in het Concilium van Ganges in Galatien (twelck gehouden is
 in't Jaer 333.) dē Priesteren toegelatē werde te mogen trouwen/
 en de gene gheexcommunicert/die Vader/Moeder/en Wijben
 verlieten/onder den dec-mantel van Religie. Insgelijks in het
 zeste Conciliū van Constantinopelen is verordent datmen geens
 beloften moet doen van niet te trouwen/ende dat de Priesters die
 van hunne Vrouwē schepdē ter oorsake van hunne H. Ordenen/
 wt-ghesloten wierden van de ghemeyschap des Sacraments.
 Doch staeter int Canon Apostolorum/dat het Concilium Anti-
 cirense (gehouden Anno 304.) van ghelijcken den Diaconen het
 houwelick toelaet/selvs na datse hun Ordre ontfanghen hebben.
 Joannes le Mayre van Beleges / in syn Boeck gheheeten Het
 onderschept der Scheuringen/en bande Concilien der Kercken/
 verhaelt / dat in Francrijck ten tijden vanden Paus Formosus
 en den Koninc Louijs de tweede/de Priesters gehouwt waren:
 t'welc was in't Jaer 904. Platina schrijft vanden Paus Pius de
 tweede/die te voren genaemt was Eneas Silvius/dat hy onder
 andere sprec-woorden/dit altijt inden mont hadde: Men heeft
 de Priesters om goede oorsaken het houwelick benomen; maer
 om noch veel beter oorsaken mochtmen't hun wel weder-geven.
 Na het verbiedē des houwelicke staets/weetmē wel wat groter
 hoererijse:

Sacrament des Avontuurs/ int . . . . .

hoererij onder de Geesteliche gheregiert heeft: hoe de Kloosters
 in Bordeelen verandert zijn: hoe menige Vrouwe ende eerbare
 Dochter verleyt is gewordē: gelijc ie dat met goeder conscientie
 betuygē mach/ dicwils en menichmael de effectē van dies gesien
 te hebben. Het waer gewis veel beter en zekerder den raet Pauli
 te volgen 1. Cor. 7. daer hy zept: Het is de Menschē goet aen geen
 Wijs te komen: nochtans om der hoererij wille zal een pegelick
 Man syn eygē Wijs hebben/ en een pegelick Wijs harē eygenen
 Man. Dese/ die alsoo byden Papisten spreken/ zijn al ketters.
 Maer hoe moetmen dan zeggen/ om gheen ketter te wesen? De
 Priesters en mogen niet trouwē: nochtans het zijn Menschen/
 ende moeten gediend wordē: Sy mogen wel hoerjagen/ ende een
 of twee wel-genteste Madonnen houden/ om hun daer mede in
 noot te behelpē: gelijc die rijcke Canonikē/ Pastoren en Papen/
 selks rontom Bergen/ en door al het Lant vā contributie meesten
 deel houdē een Vy-sitte met Kinderē. Siet daer/ hoe de Priesters
 niet en mogen trouwen. Maerom? Sy hebbē in een Papier oft
 in een Boec maechdelicheyt beloofst/ om Overspeelders en Hoer-
 jagers te zijn. Maer (zeggē onse wederpartij) indiē sy trouden/
 zo zouden sy de V. belofte breken. Alle beloften die God gedaen
 zijn/ moeten onderhouden werden; gelijck hy dat selve bevolen
 heeft Num. 30. 3. en Deut. 22. 21. Gec zept den Prophete David: Psal. 22.
20.
 Ic wil v prijsen inder grooter Gemeenten: ick wil myne belofte
 betalen voor dien die hem breezen: het welck hy beloofst Psal. 66.
 en 116. Hier op is de antwoorde/ datter tweederhande sorten van
 beloften zijn/ na de welke alle beloften haer moeten reguleren/
 diemen God doet. De eerste machmē heetē een belofte der danc-
 segginge/ wāneer wy eenige groote weldaet vā God ontfangen
 hebbē. Hier vā hebbē wy een exempel in Jacob Gen. 20. 28. Ende
 Jacob dede een belofte en sprac: Zo God met my zal zijn/ en my
 behoedē op dē wege diē ic reyse/ en broot tēte geven/ en kilcederen
 aen te trecken: en my met brede weder te hups tot mynē Vader
 brengē: zo zal de Heere myn God zijn. En desen Steen die ic op-
 gericht hebbe tot een teeckē/ zal eē Godshups wordē: en alle wat
 ghy my geeft/ des wil ic v dē thiendē gevē. De tweede sorte wort
 genuepelic geheetē eē belofte vā beteringe. Wāt door dese belofte
 castijde wy de misdaet die wy bedrebbē hebbē: gelijc mē siet inde
 tot dē val gekomē zijn. Wy moeten ooc aenmerckē/ dat niemant
 God pets belovē kan/ ten zij dat hy eerst in syne conscientie ver-
 sekert:

E. iij.

seker:

sekeret zij/ dat zulcke zake God aengenaem is: Want wy weten/
 dat alles wat zonder geloove geschiet/sonde is/als Paul. zept tot
 den Rom. 14. Waerom ooc de belofte bā Jephthes bā somnige
 mispresen wort/als gebā zijnde lichtveerdelic/ en zonder eenige
 approbatie van God. De belofte van Saul was ooc onbedacht:
 aen de welcke hy nochtans meynde verbonden te zijn/ en woude
 Jonathān synē Sone doen sterben. In gelijcker maniere swoer
 Herodes syne Dochter te geve al wat sy hem zonde eyschte: ende
 dede derhalven Johannes den Dooper onthoofden. Item/ inde
 Handelingen der Apostelen staet/ dat meer dan 40. Joden by een
 liepen/ en hunselven verbloecten/ zeggende/ dat sy noch eten noch
 drincken en zouden/ tot dat sy Paulum zonden ghedoot hebben:
 Nochtans en konnen sy niet van moordderije verontschuldicht
 worden. Dese vier beloften strijdē regel-recht tegen het Gebode
 Gods/ die daer zept/ Ghy en zult niet doodē. Zo en waren sy dan
 niet genootsaecht de selve te houden: maer hadden moeten doen
 gelijc David/ die swoer dat hy Nabal en alle syne Mannē zoude
 doen sterben/ nochtans gepapt zijnde door dē middel bā Abigail
 de Hupsvrouw van Nabal/ brack hy synē eede. En om dier oor-
 sake looft hy dē Heere zo grooteliet/ dat hy hem belet heeft wt te
 voeren het gene hy gesworen en beloofd hadde. Wanneer wy pet
 beloben/ zo moeten wy wel overdencken/ of het gene wy beloben
 willē/ in onse macht is of niet. Want indien't in onse macht niet
 en is/ zo waer het een groote dwaesheij. ja het ware selfs niet God
 gespot/ hem pet zodanichs te willen beloben: en van onser zijden
 zoudē wy ons selfē aen een zake verbindē/ die onmogelic ware:
 welck in alle manieren te verwoyen is. Indien de Papen ende
 Monike in het Pausdom hier wel op gelectet haddē: sy en zoudē
 noot gedacht hebbē zynberhepte te belobē: nademael sy de gabe
 van onthoudinge in hunne wijde vrouwe/ oft onder hun Dea-
 pularis niet en hebbē: gelijc de werckē betuygē. Want indiender
 eenige soere van hoererte in de Werelt is/ hoedanich sy ooc mach
 wesen: ja selfs de seynlichelichste die opt in Sodoma regneerde;
 die zal onder hunlieden ghebonden worden. Zoo moeten sy dan
 weten/ dat zynberhepte en onthoudinge gaben Gods zijn. Daer-
 om zept S. Ambrosius zeer wel/ datmen niemant en moet dies
 aengaende dwingē: op datse niet dooyt verbiedē van groo/losde
 zaken/ in ongeoorlofde en vallen. Zo moet het dan geoorloft zijn
 den ghenen die hun niet en konnen onthouden/ datse trouwen:
 gelijc dat dē goetē Leeraer en Martelaer Christi S. Cyprianus
 betuyghe!

Batrament des ...

ccm

betuycht/ zeggende: Indiē de Maechde wt een goet hert Christe
belofte ghedaen hebben; laetse volherden in reynicheyt zonder
bedroch: ende indien sy zo sterck ende volherdich zijn/ zo mogen
sy den loon van hare zuiverheyt verwachten. Maer indien sy
niet en kunnen oft willen volherden: zo ist beter datse trouwen/
dan datse door hare welusten in het vper geworpe werden. Dit
is den raet van Cyprianus. Dese vooz-verhaelde oberdenckin-
gen hebben my veroorzaect (myne lieve Broeders) om te vlieden
wt Babilon/ de groote Moeder der hoererij: alhoewel ick zeer
wel wete/ dat my groote schande na-gesproke zal worde van alle
de Papiſte. Maer wat raet mach ic beter volge/ als dien vanden
Leeraer Isidorus/ de welcke zeyt: datmē tegen het Sweert der
songen nemen moet den Schilt der gedultsaemheyt. Ic zal my
vertroosten in dese twee dingen: Ten eersten/ dat de lasteringhe
haer selben ghenoech beschermt: also/ datse ghestelt zijnde tegen
d'onnooselheyt/ suelt niet anders als den Sneek inde Sonne.
Ten anderen/ na dien ic ben in het Rups Gods twelc is een on-
verwinneliche Stadt/ een Secrete die niet onder-graven oft be-
klomme kan worde: zo en hebbe ic geene breeſe/ maer vertrouw
zekerlick dat God hunne onrechtveerdige aenslagen te niete zal
doen. Sy zullen al te vergeefs grinnen en brullen: also dat het
eynde van hūme wessinnige lasteringen/ niet als enckel schyn
zal wesen. Ick bidde myn Heer den Gouverneur van dese ver-
maerde Stede van Bergen/ dat hem beliebe dese myne belijde-
nisse en verklaringe in danc te nemen. Ic bidde de almachtigen
God/ Schepper aller dingē/ dat hem door syne onepndige goet-
heyt en barmherticheyt beliebe ons te berlossen vā de dy Opā-
den/ daer wy int beginsel van gesproke hebbe: Dat hy ons hanc-
have inde rechte wech der salicheyt/ en onsen Leysman op den
selven wil wesen. Dat hy beware syne Ertellentie van Nassou/
ende syne Karde: Dooz/ alle de Staten van dese vereenichde
Provincien/ teghen alle Opanden/ zo siehebare als onsiehbare.
Insgelijc dooch dese Stede van Berghen/ ende alle de Inwoon-
ders der selve. Dat hem voorder beliebe te stercken ende te vol-
brenghen het werck dat hy in my beghonnen heeft/ ende my be-
ghenade geven om in syn Wechel/ dat is/ in syn Rups/ ende syne
kercke/ te leven ende sterben. Ten lesten zoo bidde ick eennoe-
delich dese kercke/ datse mynder in hare heylighe Shebeden
wil ghedaechtich wesen: ghelijc te in de myne niemandt ver-
gheten en zal/ bievā het selde Ghelaove is in Jesu Christo:
Amen

Den welcken zij eere ende lof in alder eeuwichheyt : Amen/
Amen / Amen.

Ghebedt.

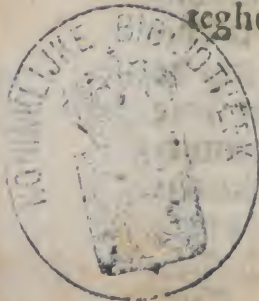
O Vader der Lichten/ oorspronck alles goedts/ tot v heffe ick
tegenwoordich myne handen/ myne oogen/ ende myn herte:
v biddende ootmoedelick inden Name ws Soons Jesu Christi
onfes Heeren/ dat ghy my myne sonden van myne zeucht af/
ende ten tijden myner voorgaender ontwoetenheyt bedreben/ ghe-
nadelick wilt vergeben. Oec dancke ick v/voor de kennisse uwer
waerheyt/ die ghy my gheschoncken hebt/ ende bidde v/ dat ghy
my daer inne wilt onderhoudē/ verstercken/ ende vermeerderen.
Wilt de selve oock mede-deelen allen den ghenen/ die noch in het
lijck der Afgoderijen en menschelike supersticien versoncken
liggen: op dat sy hoe eer hoe liever/ verlatende de grobe dwalin-
ghen van het groote Babilon/ hun mogen begeven in Sion/ by
de Brecksens van Siloē/ die soetelic blieten/ en welcker Wateren
gheworden zijn een fonteyne springende ten eeuighen leven/
voor alle de gene die daer van drincken. Want ghy zijt/ o Heere/
die in ons werckt t'willen ende volbrēngghen na v welbehaghen:
ghy zijt den Schepper/ Onderhouder/ ende Regierder van alle
dinghen. O zij eere ende glorie van eeuwichheyt tot eeuwichheyt:
Amen.

Attestatie.

Ioannes de Herfin, gheboren van Doornijck, geweest zijnde Monick
van S. Augustijns Orden inde Stadt van Engien, Priester der Room-
scher Kercke, ende Pauselick Pastoor van het Dorp van Heerle, gelegen
in't Marckgraefschap van Berghen opten Zoom, heeft ghedaen dese be-
kentenisse syns Geloofs, ende af-sweeringe der Pauselicker Superstitien,
openbaerlick inde groote Kercke van Berghen voorsz, na t'eyndighen
der predicatie, opden tweeden Sondach, die vvas den twaelfden Octob.
tot zeer goetd ghenoeghen vande vware Gheloovighen: Daer van dese
teghenwoordighe hem is ghegheven tot ghetuyghenisse.

Twelckick ghetuyghe

Jacob Baselis, Bedienaer des
Goddelicken Woords.

sacrament des Avondmaels/

cen

n/

et

te:

sti

af/

je-

er

hy

n.

et

en

n-

op

en

n/

ce/

n:

lle

pt:

—

ick

m-

gen

be-

en,

nen

ob.

lese